EPP Képviselőcsoport

dEPutáció

2015.
I. SZÁM

Tőkés László európai parlamenti képviselő sajtóirodájának értesítője

Szerkeszti: **Dénes László** Lapterv és tördelés: **Mohácsi László Árpád** E-mail: press@tokeslaszlo.eu

EURÓPAI POLGÁROK

2015. február 24–26. között Tőkés László EP-képviselő meghívására az Erdélyi Magyar Néppárt önkénteseiből, valamint helyi és országos vezetőiből álló látogatócsoport érkezett Brüsszelbe. Egyebek mellett részt vettek a 2014-es Európai Polgár díjak ünnepélyes átadásán.

Az Európai Parlament tevékenységét bemutató szemináriumon, melyet Láng Péter, a magyar látogató csoportokért felelős ügyvivő tartott, a csoport tagjaival Jill Evans walesi (Nagy-Britannia) képviselő, az Európai Szabad Szövetség (EFA/Zöldek) tagja, valamint Alojz Peterle szlovén néppárti (EPP) képviselő, volt miniszterelnök és külügyminiszter találkoztak és tartottak ismertetést az Európai Unió törvényhozásának munkájáról, valamint saját tevékenységükről.

Jill Evans 1999 óta képviseli Walest az Európai Parlamentben. A képviselőnő beszédében elmondta, hogy bár a 2014 szeptemberében Skóciának az Egyesült Királyságtól való függetlenségéről megrendezett népszavazás nem kapott többséget, mindent megváltoztatott Skóciában. Ő maga is részt vett a referendum kampányában. Walesben is azt szeretnék, ha a tartománynak szélesebb körű autonómiája lenne, mint most. Továbbá elmondta, hogy erdélyi képviselőnkkel együtt közös értékekért és célokért küzdenek, attól függetlenül, hogy különböző politikai csoportok tagjai az EP-ben. „Egy más Európát szeretnénk. Egy olyan Európát, ahol nem csupán a központosított államok, hanem a régiók és a közösségek is otthon érzik magukat", zárta köszöntését a politikus.

Kolléganőjének szavaihoz kapcsolódva Peterle képviselő magyarul köszöntötte a csoportot. Elmondta, hogy országában a szlovénok mellett két őshonos nemzeti közösség él, az olasz és a magyar. Éppen ezért a kisebbségi jogok védelme mindig is prioritást élvezett politikai tevékenységében, mind nemzeti, mind európai szinten, mondotta. Miniszterelnöki minőségében azon munkálkodott, hogy a többség és a kisebbség meghatározás ne jelentse a számbeli kisebbséghez tartózok jogainak csökkentését. Az Európai Parlamentben a Hagyományos Kisebbségek, Nemzeti Közösségek és Nyelvek frakcióközi munkacsoport (Minority Intergroup) az egyetlen olyan európai fóruma az uniónak, amely lehetőséget biztosít arra, hogy problémáikat megvitassák. „Közös célokért csupán közösen tudunk harcolni" – mondotta.

A látogatás keretében a vendégek megtekintették az európai modernkori történelmet, az európai demokráciát és az Unió megalakulását bemutató Par- ❯

lamentáriumot. Délután az Európai Polgár díj (Civi Europaeo Praemium) átadó ünnepsége keretében, Tőkés László felterjesztése nyomán a Florian Mihalcea vezette Temesvár Társaság (Societatea Timișoara) átvette kitüntetését. A civil szervezet elnöke képviselőnk meghívására szintén a látogatócsoport keretében utazott ki Brüsszelbe. A 2008-ban alapított díjat minden évben olyan kivételes teljesítményt nyújtó személyeknek, illetve szervezeteknek ítélik oda, akik/amelyek hozzájárultak egymás megértetéséhez, a polgárok és a tagállamok közötti szorosabb együttműködéshez, vagy akik/amelyek az európai gondolat terjesztésének terén kiemelt munkásságot fejtenek ki. A Temesvár Társaság évek óta azért küzd, hogy a temesvári forradalom szellemisége, lángja továbbra is érvényesüljön a romániai közgondolkodásban, politikában. 1990 márciusában fogalmazták meg a Temesvári Kiáltványt, amelynek szellemében Kelet-Közép-Európa egyik legnagyobb antikommunista tüntetéssorozata indult 1990 első hónapjaiban Romániában. A csoport a kilencvenes évek derekán lusztrációs törvénytervezetet készített, amely elfogadása esetén tíz évre megtiltotta volna, hogy a volt kommunista párt és hírhedt politikai rendőrsége egykori vezetői választhatók legyenek. A Temesvár Társaságon kívül a díjat ebben az esztendőben Romániából Andrei Pleșu közíró, esszéista, filozófus kapta meg, Magyarországról pedig Kerényi Lajos piarista szerzetes, Hölvényi György EP-képviselő felterjesztésére. Tőkés László képviselő jelölése alapján a korábbi években Európai Polgár Díjban részesültek Smaranda Enache, a Pro Europa Liga társelnöke, Kató Béla erdélyi református püspök és Nyisztor Ilona pusztinai csángó-magyar hagyományőrző.

A látogatócsoportnak a Temesvár Társaság vezetőségi tagjaival munkavacsora keretében volt alkalmuk elbeszélgetni. A Temesvári Kiáltvány szerzői közösen képviselik azt az álláspontot, hogy negyedszázad után a forradalmat és rendszerváltozást nem tekinthetjük befejezettnek Romániában.

JANUÁRI ESEMÉNYNAPTÁR

Január 4. • Nagyvárad-Olaszi
Újévkezdő istentisztelet

Január 5. • Nagyvárad
EP-irodai munkaülés. Fogadónap

Január 6–8. • Brüsszel
Európai parlamenti munkahét

Január 9. • Nagyvárad, EP-iroda
EMNT – Évkezdő sajtóértekezlet

Tőkés László európai parlamenti képviselő, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke **2015 – a rendszerváltozás új esztendeje** mottóval tartotta meg első sajtótájékoztatóját az új évben, nagyváradi központi irodájában. Számba vette azokat a sikeres és méltó megemlékezéseket, amelyeket a ,89-es forradalom negyedszázados évfordulóján szerveztek az elmúlt esztendőben, az **1989-es Temesvári Emlékév** keretében. Az eseményeknek több európai, Kárpát-medencei helyszínük volt, Brüsszeltől Menyőig, Budapesttől Temesvárig, és a december 15–21. közötti **Emlékhétben** csúcsosodtak ki. A sorsfordító „annus mirabilis" utáni felemás negyedszázadot a rendszerváltozás töretlen folytatásának kell követnie – mondotta a volt temesvári lelkipásztor.

• Kolozsvár, Bethlen Kata Diakóniai Központ
Megbeszélés az Erdélyi Magyar Néppárt vezetőségével

Január 11.• Nagyvárad, Egyházkerületi Székház
Újévi fogadás – 2015

Az új esztendő második vasárnapján idén is megrendezték a hagyományos újévköszöntő ünnepélyt, melynek főszervezője és házigazdája **Tőkés László** európai parlamenti képviselő, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke volt. A találkozó minden évben a váradi egyházi és polgári közélet nemzeti elkötelezettségű képviselőit hivatott közösségbe vonni. Az est díszvendégeként **Papp László** debreceni polgármester Nagyvárad **testvérváros**ának jókívánságait tolmácsolta. A Közjó Szolgálatában Díjat idén a Királyhágómelléki Református Egyházkerület volt **Cigánymissziós Központjának** ítélték oda. A hagyományos jótékonysági adománygyűjtést a nagyvárad-újvárosi templom száztíz éves orgonájának a felújítására hirdették meg.

Január 12. • Makfalva, református templom
Márton Zoltán polgármester temetése

Tragikus váratlansággal, 46 évesen **távozott a minden élők útján Márton Zoltán** polgármester, a szovátai Teleki Oktatási Központ volt igazgatója, a székelymagyar önrendelkezés fáradságot nem ismerő, jeles harcosa. A falu, a Kis Küküllő-mente és az egész Székelyföld mély gyásza kísérte utolsó földi útjára a Marosszéki Székely Tanács elnökét.

Január 13–15. • Strasbourg
Európai parlamenti munkahét

Január 16. • Nagyvárad
Fogadónap az EP-irodában
A Partiumi Magyar Művelődési Céh munkaülése

Január 17. • Nagyvárad, Egyházkerületi Székház
Agrárfórum a Partiumi Keresztény Egyetemen
Idén immár harmadízben került sor arra az agrárfórumra, melyet a Partiumi Keresztény Egyetemen évi rendszerességgel a Debreceni Egyetem mezőgazdasági kara, valamint a Partiumi–Debreceni Agrárklub közösen szervez meg. Az egybegyűlteket a szervezők nevében **Gáspár István** agrármérnök, a klub elnöke és **Kátay János** professzor köszöntötte. Jelen volt és előadást tartott **Komlósi István** professzor, dékán.

Január 18. • Nagyvárad-Rét
Egyetemes imaheti nyitóistentisztelet
A Nagyváradi Református Gyülekezeti Szövetség hagyományos évkezdő egyetemes imahetének nyitóünnepélyén **Fekete Károly**, a Tiszántúli Református Egyházkerület új püspöke hirdette Isten igéjét. Az egybegyűlteket – köztük **Tőkés László** olaszi lelkipásztort, előző püspököt – **Pálfi József** lelkipásztor, a Partiumi Keresztény Egyetem szenátusának elnöke köszöntötte.

Január 19–22. • Brüsszel
Európai parlamenti munkahét

Január 22. • Nyíregyháza, Megyeháza
A Magyar Kultúra Napja
Tőkés László EP-képviselő a Kárpátok Művészeti és Kulturális Egyesület meghívásának eleget téve, az

esemény díszvendégeként és fővédnökeként vett részt és tartott alkalmi előadást **a nyíregyházi Megyeházán, a Magyar Kultúra Napja alkalmából tartott ünnepi rendezvényen. Őry László** egyesületi elnökkel együtt Kölcsey Ferencnek, a Himnusz költőjének a szobrát is megkoszorúzták.

Január 23. • Nagyvárad
Találkozás a Partiumi Keresztény Egyetem Reformbizottságával
Rendezvények a Magyar Kultúra Napja alkalmából – **Éltes Barna sepsiszentgyörgyi szobrászművész kiállításának** megnyitója; A Téka táncházegyüttes Ritka magyar című ünnepi előadása

Január 25. • Nagykároly, belvárosi református templom
Egyetemes imaheti záróünnepély

Január 26–29. • Brüsszel
Európai parlamenti munkahét

Január 29. • Budapest, Országház
Találkozó L. Simon Lászlóval, a Miniszterelnökség parlamenti államtitkárával

Január 30. • Budapest, EP-iroda
Az Emberi Méltóság Tanácsának sajtóértekezlete
Lomnici Zoltán, az Emberi Méltóság Tanácsának elnöke, valamint **Antal János**, a Királyhágómelléki Református Egyházkerület külügyi előadó-tanácsosa együtt nyújtottak be petíciót az Európai Parlamenthez, a sepsiszentgyörgyi Székely Mikó Református Kollégium törvénytelen visszaállamosítása, általában pedig a kommunizmus idején elkobzott egyházi ingatlanok visszaszolgáltatása ügyében. Ebből az alkalomból közös sajtóértekezleten emelték fel szavukat a posztkommunista román hatalom jogellenes és önkényes gyakorlata ellen.
• Budapest, Szent István Bazilika
Buzánszky Jenő temetése
Buzánszky Jenőt, az Aranycsapat utolsóként távozó tagját, Nagyvárad és a külhoni magyarság nagy barátját, a Partiumi Sportklub sportbáljainak mindenkori vendégét és fővédnökét a bazilika altemplomában, **Puskás Ferenc** szomszédságában helyezték örök nyugalomra. A Nemzet Sportolójának temetési szertartását **Kiss-Rigó László** szeged-csanádi püspök végezte. A Magyar Labdarúgó Szövetség nevében **Csányi Sándor** elnök búcsúzott tőle.

Január 31. • Marosvásárhely
Az Erdélyi Magyar Néppárt Országos Küldöttgyűlése
Szilágyi Zsolt személyében új elnököt választottak az EMNP élére, aki ennek nyomán megválik brüsszeli kabinetvezetői tisztségétől, és visszatér Erdélybe.
Az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács és a Székely Nemzeti Tanács közös sajtóértekezlete
Tőkés László és **Izsák Balázs**, az autonómiatanácsok elnökei közös sajtóértekezleten jelentették be, hogy a két szervezet stratégiai partnerségre lép egymással annak érdekében, hogy az erdélyi magyar nemzeti közösség törekvéseit, nevezetesen az önrendelkezés ügyét az eddiginél is hangsúlyosabban és erőteljesebben képviselhessék. Összefogásuk az első lépés annak az új magyar egységnek a kialakítása útján, mely hatékonyabbá teheti az erdélyi autonómiaküzdelmet, a Tőkés László évkezdő sajtóértekezletén kiadott felhívás értelmében.

A RENDSZERVÁLTOZTATÁSNAK FOLYTATÓDNIA KELL!

2015. évi első sajtótájékoztatóját nagyváradi központi irodájában tartotta meg Tőkés László európai parlamenti képviselő, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke, **2015 – a rendszerváltozás új esztendeje** mottóval, január 9-én.

Az 1989 decemberében lezajlott **temesvári népfelkelés** – amelynek Tőkés László, saját elmondása szerint, kovásza és katalizátora tudott lenni, bár eredendően csupán nemzeti közösségének és egyházának jogaiért és szabadságáért igyekezett szót emelni – negyedszázados évfordulóján sikeres és méltó megemlékezéseket tartottak az elmúlt esztendőben **Az 1989-es Temesvári Emlékév** nevű rendezvénysorozat keretében, jobbára az EMNT és a képviselői iroda közös szervezésében. Ezeknek több európai, Kárpát-medencei helyszínük volt, Brüsszeltől Menyőig, Budapesttől Temesvárig, az események a december 15-21. közötti **emlékhéten** csúcsosodtak, amikor is a kommunista diktatúra bukását eredményező, a romániai rendszerváltozást elindító temesvári forradalom 25. évfordulóját ünnepelték meg különböző – múltidéző, jelent elemző és jövőt fürkésző – rendezvények során. Ezek időben egybeestek Románia újonnan választott államelnökének hivatalba lépésével, ami mind a többségi nemzet, mind a honi kisebbségek reményei szerint pozitív változásokat hozhat. Tőkés László a sajtótájékoztatón közreadott **nyilatkozatát** is ezzel kezdte: „Az időbeli ciklusosság elve alapján a mostani évkezdést a huszonöt évvel ezelőttihez hasonlíthatjuk. Évkezdő gondolataink **1990**-be vezetnek vissza, amikor a Ceaușescu-diktatúra bukását követően nagy reményekkel és lelkesedéssel elindultunk **a demokratikus rendszerváltozás** útján. Az akkoriakhoz hasonlóan, az idei esztendő is **korszakváltozást** ígér." Az EMNT elnöke kijelentette: „Most rajtunk a sor, hogy minekutána a demokrata-liberális **Klaus Johannis** államelnök fölényes győzelmet aratott a posztkommunista **Victor Ponta** fölött, végre új fejezetet nyissunk a megrekedt, illetve eltérített romániai rendszerváltozásban. Az új év kezdetén ezt kívánom Romániának, és ezzel együtt az erdélyi magyarságnak."

A továbbiakban ugyanakkor leszögezte: nem kell eltúlozni a bukaresti elnökváltás jelentőségét, mert a puding próbája az evés. Indokoltnak tűnik az óvatos bizakodás, de vannak aggasztó jelek is. Ezek közé tartozik az, hogy bár a kommunista rezsimet sikerült megdönteni, a posztkommunista örökség negyed század múltán is teherként nehezedik ránk. Vagy az, hogy RMDSZ a rendszerváltozás évfordulóján csak saját megalakulását ünnepelte, a szövetség jelenlegi vezetői a hőskor felidézésével próbálták legitimálni kudarcos politikájukat. Ez az RMDSZ nem az az RMDSZ, amit annak idején együtt alapítottunk – emlékeztetett Tőkés László, és felhívással fordult a romániai magyar közszereplőkhöz: nemzeti önrendelkezésünk iránt elkötelezett képviselőinknek – bármely szervezetben is tevékenykednek – venniük kell a bátorságot ahhoz, hogy az ország megújulása irányába mutató, ún. **Johannis-effektus** szellemében párbeszédet kezdjenek és megegyezésre jussanak egymással, és **stratégiai partnerséget**, új erdélyi magyar egységet alakítsanak ki közös nemzeti érdekeink és céljaink szolgálatában.

Az EP-képviselő felidézte: Klaus Johannis a „normalitás országának" a megteremtését tűzte ki céljául. Ám a **többség** és a **kisebbség** kapcsolataiban is normalitásra lenne szükség. „Nem lehet normalitás a gyűlöletkeltés" – utalt egyes prefektusoknak a magyar és a székely jelképek elleni fellépésére. „A román szabadság nem lehet teljes az erdélyi magyarság, a székelység szabadsága nélkül" – jelentette ki Tőkés László, felmutatva azt a **sajtófotót**, amely december 20-án készült, s amely a képviselői iroda erkélyén lobogó közösségi szimbólumok beszédes **együttállását** örökítette meg. Újságírói kérdésre válaszolva erélyesen elítélte a párizsi terrorcselekményt is, aggodalmának adva hangot a világban és Európában megnyilvánuló intolerancia, az egymásnak feszülések, erőszakos cselekmények eszkalációja, valamint az **unióval** szembeni kihívások láttán.

NYILATKOZAT A RENDSZERVÁLTOZÁS KEZDETÉNEK 25. ÉVFORDULÓJÁN

Az időbeli ciklusosság elve alapján a mostani évkezdést a huszonöt évvel ezelőttihez hasonlíthatjuk. Évkezdő gondolataink **1990**-be vezetnek vissza, amikor a Ceaușescu-diktatúra bukását követően nagy reményekkel és lelkesedéssel elindultunk **a demokratikus rendszerváltozás** útján.

Az akkoriakhoz hasonlóan, az idei esztendő is **korszakváltozást** ígér. **Vaclav Havel** mondotta volt, hogy miként egykor a kommunizmust, az utódkommunista rendszert is meg kell buktatni. Szerencsésebb országokban – példának okáért Magyarországon – ez már megtörtént. Most rajtunk a sor, hogy minekutána a demokrata-liberális **Klaus Johannis** államelnök fölényes győzelmet aratott a posztkommunista **Victor Ponta** fölött, végre **új fejezetet** nyissunk a megrekedt, illetve eltérített romániai rendszerváltozásban. – Az új év kezdetén ezt kívánom Romániának, és ezzel együtt az erdélyi magyarságnak.

Huszonöt év után a példamutató kezdetekhez kell visszatérnünk. Úgy, amiképpen Klaus Johannis is tette, amikor „a szabadság fellegvárában", **Temesváron** ekképpen szólt: „Kötelességünk feltenni magunknak a kérdést: miként sáfárkodtunk a forradalom által megszerzett értékekkel." Az újan megválasztott államfő válasza erre a kérdésre inkább elmarasztaló volt. „A megkezdett és soha be nem fejezett projektek országáról" szólva egy „**új Románia**" mellett szállt síkra, újévi üzenetében pedig azt kívánta, hogy: „**2015** legyen **a normalitás esztendeje** Romániában!"

A romániai magyarság büszke lehet arra, hogy **1989-ben** élen járt a nacionálkommunista Ceaușescu-rezsim megdöntésében. Református egyházunknak szintén oroszlánrésze volt ebben. A forradalom 25. évfordulóján híven emlékeztünk meg arról, hogy a többségi románsággal **együtt** győztük le az Isten- és embertelen diktatúrát.

Ennek megfelelően az új román demokráciában is joggal követeljük osztályrészünket. Az elmúlt negyed században – Johannis elnök kifejezésével élve – „**a kisebbségpolitikai projekt**" is félbemaradt. Márpedig a rendszerváltozás e nélkül nem lehet teljes. Joggal követelünk **új magyar életet** az „új Romániában", a társadalmi normalitás részeként pedig teljes normalitást **a kisebbségi jogok terén**: Székelyföldön, Közép-Erdélyben és Partiumban, avagy az ország regionális átszervezése, a magyar közösség több szintű autonómiája, a magyar és egyházi tulajdonok visszaszolgáltatása, az anyanyelvű köz- és felsőoktatás biztosítása vagy éppenséggel a nemzeti jelképeink szabad használata ügyében!

A mesterségesen keltett magyarellenesség és a kisebbségi jogfosztás abnormitása helyett az **erdélyi magyarok szabadságát** is jelenti számunkra az egymással összefonódó székely és lyukas román zászló által jelképezett **román szabadság**.

Egyik temesvári beszédében **Florian Mihalcea**, a Temesvár Társaság elnöke ekképpen fogalmazott: „a kommunizmus elleni harc huszonöt év után is folytatásra ítéltetett". **Mi, magyarok** arra is büszkék lehetünk, hogy 25 év után, az államelnök-választáson újból a rendszerváltoztatók oldalán sorakoztunk fel, és az országos átlagot jócskán felülhaladva ismét élen jártunk **a kommunizmus elleni harcban**.

Csak szégyellnünk lehet azonban, hogy az erdélyi magyarság közképviseletét kisajátító **RMDSZ** még a saját szavazótáborának szavára is süket maradt, és a magyarellenesség hagyományát zsigereiben hordozó román posztkommunista kormánypárt oldalára állott. Az Európai Parlamentben is alig győztük megmagyarázni, hogy az Európai Néppárt tagpártjaként magyar szervezetünk mit keres a **kommunista restauráció** táborában...

Frunda Györgynek tökéletesen igaza van abban, hogy az RMDSZ eddigi történetének a mélypontjára süllyedt, és „meg kellene találnia az eszközöket ahhoz, hogy ismét közelebb kerülhessen a magyar közösséghez". A román kormányfő tanácsosa csupán azt téveszti szem elől, hogy ennek a kudarcos politikának éppen ő maga és neptuni elvtársai voltak a szállascsinálói, és hogy mindaddig, amíg az erdélyi **MSZP** gyanánt politizáló **RMDSZ** nem lesz képes egypárti posztkommunista múltját felülvizsgálni, addig erdélyi nemzeti érdekeink hiteles képviseletére teljesen alkalmatlan, s legfeljebb **Bukarest** képviseletét képes ellátni az erdélyi magyarság körében.

Az RMDSZ politikai vezérkarának pártos csőlátására mi sem jellemzőbb, mint az a történelemhamisító

öntömjénezés, mely a kommunista diktatúra bukásának korszakos eseménye helyett **az RMDSZ megalakulásának** a 25. évfordulójára helyezi a főhangsúlyt – mintegy „dicső múltjával" próbálva elfedni és igazolni a párt sivár jelenét. Az egymást követő évfordulói rendezvények többé-kevésbé **sikertörténetként** mutatják be az elmúlt 25 évet, **Kelemen Hunor** elnök szavával szólva „a Szövetség 25. születésnapját a romániai magyarság újjászületése születésnapjaként" (sic!) ünnepelve.

Az RMDSZ **egyik alapítójaként**, annak kezdeti értékeit és „hőskorát" magam sem tagadva és a Szövetségnek a Ponta-kormányból való kényszerű kilépését – természetesen – helyeselve, az ún. **újratervezés** minimálprogramját sokakkal együtt kevésnek és megkésettnek ítélem. A szavazat-visszaszerzésre irányuló „kommunikáció" javítása és az autonómiatervezet pótcselekvésszámba menő „közvitája" legfeljebb a hatalomátmentés célját szolgálhatja. Az **MPP** vezető képviselői szerint a velük elkezdett együttműködés is „csődöt mondott". Az a hatalmi arrogancia is teljes kudarcra van ítélve, mely szerint: „A Székelyföldön mi – az RMDSZ – vagyunk a Székely Nemzeti Tanács, nem más" (sic!). Az RMDSZ téves helyzetmegítélése és szereptévesztése a régi rendszer híveinek, illetve a román nacionalistáknak a malmára hajtja a vizet.

Politikai irányváltásra van szükség. Az egység újabb ideje jött el. „A helyes útra visszatérni soha sem késő. Vannak, akik ezt meg is hirdették az RMDSZ-en belül." (Borbély Zsolt Attila)

Az **RMDSZ** belső hatalmi harcaiban háttérbe szorult, valamint az **MPP** perifériájára szorított, nemzeti elkötelezettségű vezetőknek, továbbá az **EMNT**, az **SZNT** és az **EMNP** nemzeti önrendelkezésünk iránt elkötelezett képviselőinek venniük kell a bátorságot ahhoz, hogy az ország megújulása irányába mutató, ún. **Johannis-effektus** szellemében párbeszédet kezdjenek és megegyezésre jussanak egymással, és **stratégiai partnerséget**, **új erdélyi magyar egységet** alakítsanak ki közös nemzeti érdekeink és céljaink szolgálatában!

„Erőd felett való út vár reád" – mondotta volt az Úr **Illés** prófétának (1 Kir. 19,7). Erre az útra indított el bennünket az Isten 1989-ben, és élő hittel, erős akarattal erre az útra kell vállalkoznunk az új esztendőben.

Nagyvárad, 2015.január 9.

Tőkés László

AZ EU ÉS VIETNAM

Az Európai Unió az emberi jogok kérdéséről több országgal folytat rendszeres és intézményesített párbeszédet, a Külügyi Szolgálatának koordinálásával. Ezek a párbeszédek az Unió külpolitikájának önálló eszközét jelentik, céljuk a demokrácia, a jogállamiság és az emberi jogok előmozdítása. Vietnammal 2001-ben kezdődött el az emberi jogi párbeszéd, mely 2012-ben rendszeres és intézményes formát öntött. Ennek részeképpen tegnap, január 19-én ötödik alkalommal került sor az **EU** és **Vietnam** reprezentatív emberjogi tanácskozására**,** Brüsszelben. Az este folyamán a vietnami delegáció az EP Emberi Jogi Szakbizottságának (DROI) képviselőivel is találkozott.

A bizottság alelnökeként **Tőkés László** erdélyi képviselő köszöntötte a népes küldöttséget. Bevezetőjében hangsúlyozta, hogy az Európai Parlament nagy figyelemmel követi a dél-ázsiai országban történő fejleményeket, amit az elmúlt évtizedben elfogadott számos határozata is jelez. Az eddig elért eredményeket méltatva, külön is megemlítette a kínzás tilalmára vonatkozó, tavaly novemberi parlamenti határozatot, de ugyanakkor további előrelépést, konkrét intézkedések megtételét tartotta szükségesnek a kormányzat részéről. Az EP több határozatában aggodalmát fejezte ki az emberi jogi hiányosságok miatt, különösképpen a szólás- és vallásszabadság terén. Legutóbbi, 2014. áprilisi állásfoglalásában az EU és Vietnam közötti szabadkereskedelmi megállapodás vonatkozásában az EP ismételten kifejezésre juttatta, hogy az emberi jogokat az EU kereskedelempolitikája alapvető elemének tekinti. A delegáció elnökéhez, **Vu Anh Quang** külügyminisztériumi igazgatóhoz intézett kérdésében képviselőnk külön is érdeklődött a délkelet-ázsiai országban tapasztalható etnikai és vallási diszkrimináció felől. Saját tapasztalataira visszautalva elmondta, hogy annakidején Ceaușescu kommunista Romániájában a magyar kisebbséget kettős – nemzeti és vallási – elnyomás sújtotta. Vietnamban is el kell érni, hogy a kisebbségi etnikai és egyházi közösségeket ne érje hátrányos megkülönböztetés – zárta szavait Tőkés László.

A vendégdelegáció elnöke köszönetet mondott az EU, külön is az EP támogatásáért. Csupán egy építő, nyílt és őszinte párbeszéd révén lehet közösen előrelépést elérni az EU-Vietnam kapcsolatokban, mind gazdasági, mind pedig politikai szinten – mondotta. Bár országában történt előrehaladás az emberi jogok terén, valóban még sokat lehet tenni a fejlődés során

előálló kihívások kezelése érdekében, emelte ki. Tisztán kell látni, hogy ugyan léteznek értékbeli különbségek **Európa** és Ázsia között, ami nagymértékben meghatározza a kétoldalú kapcsolatokat, mindazáltal az egyetemes emberi értékek közösek, és ez a kereskedelmi érdekek érvényesülésére is kihatással vannak. Ezért mindkét félnek közös érdeke a párbeszéd folytatása – vonta le a következtetést a vietnami politikus.

Ehhez kapcsolódva **Barbara Lochbihler**, az előző parlamenti ciklus DROI-bizottságának elnöke kiemelte, hogy a létező különbségek ellenére mindkét félnek az **egyetemes értékek** előmozdításán kell munkálkodnia. A demokrácia, a jogállamiság és az emberi jogok az EU alappillérét képezik, amint ezt a Lisszaboni Szerződés is tükrözi. Az unió külügyi kapcsolatait is ezek az értékek határozzák meg. Továbbá ebben a szellemben ragaszkodnak az EP-képviselők ahhoz, hogy Vietnam tartsa tiszteletben az emberi jogokat, szüntesse meg a halálbüntetést, bocsássa szabadon a politikai foglyokat, engedje gyülekezni, imádkozni, gondolkodni, beszélni saját állampolgárait. Az alapvető jogokat alkotmányosan garantálni, a gyakorlatban pedig tiszteletben kell tartani. Számunkra ez az egyetlen járható és fenntartható út, jelentette ki a képviselő.

UKRAJNÁRÓL STRASBOURGBAN

Strasbourgi ülésszakán, január 15-én szavazott az Európai Parlament arról a határozatról, amely az **ukrajnai helyzetet**, valamint az Európai Unió és Oroszország közötti kapcsolatokat vette számba. Az **Európai Néppárt** határozati szövegjavaslatában következetesen kiállt eddigi álláspontja mellett, beleértve a Moszkvával szemben bevezetett szankciók fenntartását, szükség szerint pedig azok szigorítását. A dokumentum – egyebek mellett – egy egész sor pénzügyi, humanitárius és energiabiztonsági intézkedést irányzott elő Ukrajna támogatására.

Az ukrajnai helyzet vitájában **Tőkés László** erdélyi EP-képviselő rövid felszólalásában a Kelet és Nyugat ütközőzónájában lévő ország európai hovatartozásának megerősítése és támogatása mellett foglalt állást, külön is kitérve az Oroszországot sújtó, az EU tagországait és az Egyesült Államokat is nem egyszer megosztó **szankciópolitikára**.

Amint az közismert, egyes uniós országok maguk is súlyos hátrányokat szenvednek az oroszellenes szankciók miatt. A „puha álláspont" képviselői ezek felülvizsgálatát kívánják, sőt még **Barack Obama** elnök sem híve a büntetőintézkedések egyoldalú fokozásának. Az Európai Tanács a tavaly szeptemberi **minszki egyezmény** betartásától teszi függővé az eddig bevezetett szankciók enyhítését, illetve feloldását. **Orbán Viktor** magyar miniszterelnök viszont az ukrán válság kezelése vonatkozásában is „a magyar érdeket" helyezi előtérbe.

Erdélyi képviselőnk véleménye megegyezik azokéval, akik szerint a gazdasági büntetőintézkedések önmagukban nem vezetnek eredményre, mint ahogyan a katonai konfrontáció sem jelent kiutat az orosz–ukrán válságból. Ezeken túlmenően: a jelenlegi eurázsiai-euroatlanti geopolitikai szembenállásra **politikai megoldást** kell keresni –hangsúlyozta felszólalásában Tőkés László.

Zárszavában **Federica Mogherini** külügyi főképviselő a tárgyalóasztalnál való válságmegoldás-keresésre helyezte a hangsúlyt, ezzel együtt viszont a szankciók következetes alkalmazásához is ragaszkodott.

A TRAGIKUS ÉSZAK-KOREAI HELYZETRŐL

Január 21-i ülésnapján az Európai Parlament **Emberi Jogi Bizottságának (DROI)** napirendjén szerepelt az **emberi jogok** észak-koreai helyzetének megvitatása, **Robert King** amerikai nagykövet és észak-koreai különmegbízott részvételével. Tudnivaló, hogy az **EP** az emberi jogok helyzetét a kommunista ázsiai országban nagy figyelemmel kíséri. Legutóbb 2014 áprilisában közös állásfoglalásban ítélte el az ott gyakorolt intézményes állami elnyomást, arra szólítva fel a kormányt, hogy haladéktalanul vessen véget az emberi jogok saját népe ellen irányuló súlyos, széles körű és rendszeres megsértésének. Ezt megelőzően, 2014 februárjában az **ENSZ** illetékes feltáró bizottsága egy átfogó jelentést tett közzé, az észak-koreai emberi jogi helyzetről, rámutatva arra, hogy a feltárt jogsérelmek számos esetben az emberiség ellen elkövetett bűncselekménynek minősülnek, és a jelenkorban példanélküliek. Ennek nyomán az ENSZ Emberi Jogi Bizottságának javaslatára az ügyet a **Biztonsági Tanács** is napirendjére tűzte, azt is felvetve, hogy a felelősöket a Nemzetközi Büntetőbíróság elé kellene állítani.

Robert King előterjesztésében a felsorolt fejleményeket komoly előrelépésként értékelte, és „történelmi mérföldkőnek" nevezte. Az ENSZ feltáró bizottságának jelentése által az észak-koreai ügy olyan globális szintre emelkedett, melynek igénybevételével, az **ENSZ**, az **Európai Unió** és az **Amerikai Egyesült** Államok

fokozott mértékben gyakorolhat nyomást az országra – mondotta. Az észak-koreai önkényuralmi rendszerben a nép terror alatt él, lábbal tiporják a szólásszabadságot, és a kínzás, bebörtönzés, rabszolgaságra kényszerítés, politikai és vallási alapú üldöztetés, valamint a kiéheztetés embertelen gyakorlata napi szinten zajlik – és ez az állapot a világtól teljesen elszigetelt országban egyre csak romlik. Az EU és az USA eddigi közös munkáját – **Dél-Korea** és **Japán** segítségével –folytatni kell annak érdekében, hogy a phenjani rezsim végre változtasson eddigi politikáján, teljesítse a rá háruló kötelezettségeket, működjön együtt a humanitárius szervezetekkel és magával az ENSZ-szel.

Felszólalásában **Tőkés László** erdélyi képviselő a következő szavakkal köszöntötte a nagykövetet: „Nagy öröm számomra a mai találkozás, hiszen ez történelmi távlatba helyezi az emberi jogokért folytatott közös küzdelmünket, több mint negyed évszázadra visszatekintve." Képviselőnk, külön méltatva Robert King fáradhatatlan munkáját az emberi jogokért, felidézte, hogy negyedszázaddal ezelőtt a kelet-közép-európai kommunista diktatúra elleni harc kapcsolta össze őket, amikor is **Tom Lantos** kongresszusi képviselő kezdeményezésére – akinek irodáját éppen King nagykövet vezette – **Ceaușescu Romániájától** sikerült megvonni a legnagyobb kereskedelmi kedvezményt. Noha sok rosszat mondanak a globalizációról, mindazonáltal értékelnünk kell azt a globális szemléletet, mely az emberi jogokért vívott küzdelemben manapság érvényre jut. Ebben a szellemben kell tovább vinnünk a kommunizmus elleni küzdelmet, nem feledve, hogy a világ egyes országaiban, mint például Kínában, Észak-Koreában és Kubában tovább él és pusztít a kommunizmus. A szovjet kommunizmus bukása után huszonöt esztendővel ezekre az országokra és népekre kell fordítanunk a figyelmünket – zárta szavait erdélyi képviselőnk.

Cristian Preda román néppárti képviselő szintén annak fontosságát hangsúlyozta, hogy az EP az eddiginél is nagyobb elkötelezettséggel kövesse az észak-koreai fejleményeket. Tekintettel a helyzet súlyosbodására és a feltáró bizottság által közzétett súlyos esetekre, a nagykövethez intézett kérdésében annak a véleményének adott hangot, hogy az észak-koreai rendszer az „önkényuralom" elnevezés helyett méltán érdemli ki a „**totalitárius rezsimként**" való meghatározást.

Valóban, Észak-Korea egy igazi totalitárius rezsim – válaszolta a nagykövet, hiszen a hatalmat egy család, egyetlen vezető tartja a kezében, melynek még a kommunista párt is az árnyékába szorult. Éppen ezért a személyi kultuszért kedvelte Ceaușescu is Észak-Koreát – fűzte hozzá –, hiszen ő is arra kényszerítette népét, hogy feltétel nélkül felmagasztalja őt, és alávesse magát dinasztikus uralmának. Észak-Korea azonban az egykori kelet-európai rendszereknél is nagyobb kihívást jelent az ország teljes elszigeteltsége, az információáramlás teljes korlátozása miatt. **Kínával** és **Oroszországgal** együttműködve azon kell munkálkodnunk, hogy a koreai rezsim nukleáris programját sújtó szankciók ügyében közös álláspontot képviseljünk, mivel a kereskedelmi szankciók csupán akkor lesznek kellő hatással, hogyha Kína is melléjük áll. Minden módon és minden lehetséges eszközzel ki kell állnunk egyetemes értékeink mellett – következtetett Robert King.

Az EU Külügyi Szolgálatának képviselője, valamint Dél-Korea brüsszeli missziójának vezetője teljes egyetértésükről és további együttműködésükről biztosították az amerikai vendéget.

A TERRORIZMUS ELLEN

Az Európai Parlament miniplenárisnak nevezett január 28-i brüsszeli ülésén az Unió **terrorizmusellenes intézkedéseiről** rendeztek közvitát. A kérdés napirendre tűzését az a világszerte nagy felháborodást keltett véres párizsi merénylet tette indokolttá, melyet dzsihádista terroristák a **Charlie Hebdo** szatirikus gúnylap szerkesztőségében, majd egy helybéli **kóser boltban** követtek el.

Dimitrisz Avramopulosz, a migrációs ügyek és uniós belügyek biztosa előterjesztésében a szabadság és biztonság kettős összefüggésében komoly intézkedéscsomagot helyezett kilátásba az Európai Bizottság részéről, melyek azonban nem terjednének túl a terrorral szembeni intézkedések „technikáján", illetve a fennálló helyzet felületi kezelésén. A felszólalók nagy többsége is a terrorizmus visszaszorításának és a fenyegetett szabadságjogok biztosításának a fontosságát hangsúlyozta, a közmondásszerűen elterjedt „**Je suis Charlie**" jelszó értelmében.

Írásbeli hozzászólásában **Tőkés László** európai képviselő az érem másik oldalára, vagyis arra helyezte a hangsúlyt, hogy a párizsi merényletekért nem csupán magukat a kegyetlen **terroristákat**, hanem egész **liberális törvényhozásunkat és jogrendszerünket** is súlyos felelősség terheli, mely – **Márfi Gyula** veszprémi érsek szavával szólva – „a vallásukhoz ragaszkodó európai polgárokat nem védi meg az olyan durva, ízléstelen – egy normális jog szerint – törvénytelen támadásoktól, mint amilyeneket az említett újság rendszeresen elkövetett". Erdélyi képviselőnk egy olyan **európai jogi rendezést** sürgetett, mely **az önbíráskodást** fölöslegessé téve a szabadságjogokkal való visszaélésnek gátat vet, és védelmet nyújt a sértetteknek – legyenek azok muszlimok, keresztények vagy zsidók.

A széles körű vitát az Európai Parlament határozati állásfoglalása követte február elején.

PETÍCIÓ AZ ERDÉLYI MAGYAR JOGSÉRELMEKRŐL

Petícióval fordul Lomnici Zoltán, az Emberi Méltóság Tanácsának elnöke a sepsiszentgyörgyi református Székely Mikó Kollégium ügyében az Európai Parlamenthez. Az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács egyéb magyar sérelmeket is számon tart. Lomnici Zoltán és Tőkés László közösen tartottak sajtótájékoztatót január 30-án Budapesten, Kincses Előd marosvásárhelyi ügyvéd társaságában.

Lomnici Zoltán kiemelte: a magyarság megmaradása szempontjából kulcskérdés, hogy érvényesüljön a vallásszabadság a határon túli területeken, és különösen igaz ez Erdélyben. Románia az EU-csatlakozásakor vállalta, hogy visszaadja az egyházaknak az őket megillető tulajdont, így azzal, hogy a kollégiumot újraállamosítják, az ország megsérti az EU-tagságából fakadó kötelezettségét, szembemegy az uniós normákkal – jelentette ki.

Az Emberi Méltóság Tanácsának elnöke szerint a román államvezetés a magyarság emberi jogait akarja csorbítani, célja az asszimilálás. Románia csak akkor válhat az EU „valódi tagjává", ha eleget tesz a közösség normáinak, így a vallásszabadság elvét is szem előtt tartja – vélekedett. Hozzátette: ennek ellenére az egyházak máig csak az ötven százalékát kapták vissza a tulajdonuknak.

Tőkés László EP-képviselő, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke a magyarság és a református egyház elleni merényletnek nevezte, hogy megfosztják ősi iskolájától, tulajdonától. Az, hogy jogerős ítélettel újraállamosították az egyháznak visszaadott tulajdont, és az egyház így elvesztette a nagy nehézségek árán visszaszerzett tulajdonjogát, jól tükrözi az egyházi ingatlanok visszaszolgáltatásának helyzetét – mondta. Úgy látja, huszonöt év után „kommunista visszarendeződés" keretében akadályozzák a tulajdon visszaszolgáltatását, és a folyamatot a kisebbségek jogfosztása jellemzi.

Az EP-képviselő a sajtótájékoztatón kitért a nagyváradi zászlóperre is. Tőkés Lászlót augusztusban

szólította fel a nagyváradi önkormányzat, hogy távolítsa el irodája erkélyéről a szolidaritásvállalás jeleként korábban kitűzött székely zászlót, amelyet a helyi hatóság reklámzászlónak tekint. Ha nem teszi meg, egy következő lépésben súlyos pénzbírságot rónak ki rá. A képviselő a kihágást megállapító és megrovást tartalmazó jegyzőkönyvet megtámadta a bíróságon, de keresetét hétfőn elutasították.

Tőkés László hangoztatta: Romániában üldözik a magyar és a székely jelképeket, de a magyarokból nem lehet gúnyt űzni. Kettős mércét alkalmaz a román hatalom, mert azt nem kifogásolta, amikor nacionalista románok százötven méteres nemzeti színű lobogót hordoztak végig Sepsiszentgyörgyön és magyarellenes jelszavakat skandáltak – idézte fel.

VÉDNÖKI KÖSZÖNTÉS – FOLYTONOSSÁG ÉS ÚJULÁS

Január végén a pártban érvényesülő javító és újító szándék vezetett az **Erdélyi Magyar Néppárt** rendkívüli országos küldöttgyűlésének az összehívásához.

Az újulás jegyében megtartott kongresszus személyi vonatkozásban is kimondta szavát, meggyőző szótöbbséggel választva meg a párt új elnökét és elnökségét. Az új vezetőség a folytonosság és a megújulás kettősségének jegyében hivatott sikerre vinni az EMNP autonomista és föderalista politikáját.

Az **Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács**, valamint a saját nevemben ezúton fejezem ki jókívánságainkat és támogatásunkat **Szilágyi Zsolt** újan választott elnöknek és vezérkarának.

Szilágyi

Ezzel együtt megismétlem **az új erdélyi magyar egység** megteremtésére irányuló felhívásomat, mely az EMNP-nek **az Erdélyi Magyar Egyeztető Fórum** újraindítását szorgalmazó indítványában öltött konkrét formát.

Ugyanakkor üdvözlöm **a Magyar Polgári P**árt újan választott sepsiszentgyörgyi elnökségének azon álláspontját, mely szerint „szövetkezni kell az Erdélyi Magyar Néppárttal, és nem támogatják az RMDSZ-szel kötött stratégiai partnerséget".

Hosszabb távon viszont, az **RMDSZ** küszöbön álló kongresszusának kedvező állásfoglalását remélve, a Szövetség együttműködésére is bizton számíthatunk.

Az 1989-es rendszerváltozás negyedszázados évfordulóján, az akkor újjászületett magyar közösségünk példájára, magyarságunknak a román elnökválasztás alkalmával megvalósult egységes akaratnyilvánítása bizakodásra jogosít fel bennünket a minél teljesebb, megújuló **nemzeti összefogásra** nézve.

Brüsszel, 2015. február 4.

Tőkés László
európai képviselő
EMNT-elnök
az EMNP védnöke

FEBRUÁRI ESEMÉNYNAPTÁR

Február 2–4. • Brüsszel
Európai parlamenti munkahét

Február 4–5. • Mezőkövesd
A Fidesz–KDNP képviselőinek kihelyezett frakcióülése
Bevett gyakorlat, hogy a Fidesz–KDNP országgyűlési képviselői időről időre kihelyezett frakcióülést tartanak, melyre a pártszövetség európai parlamenti képviselői is hivatalosak.

Február 6. • Nagyvárad, egyetemi elnöki hivatal
A Pro Universitate Partium Alapítvány kuratóriumi ülése
A Partiumi Keresztény Egyetem Alapítók Tanácsának ülése

Február 7. • Nagyvárad, egyházkerületi székház díszterme
VIII. Partiumi Sportbál

Nagyváradon neves közéleti személyiségek, sportemberek, ifjú labdarúgók, művészek részvételével rendezték meg az immár hagyományossá vált jótékonysági sportbált, a **Partiumi Egyetemi Sportklub** javára. A Királyhágómelléki Református Egyházkerület székházának dísztermében **Tőkés Máté**, a 2007-ben alakult sportklub alapító elnöke köszöntötte a meghívottakat. A bál fővédnöke **Schmitt Pál** világ- és olimpiai bajnok vívó, Magyarország előző államelnöke volt, akit nemrég választottak a nemzet sportolójává. **Tőkés László** EP-képviselő, a PKE Alapítók Tanácsának elnöke ünnepi beszédében méltatta a fiatalok törekvését, valamint a támogatókat.

Február 8. • Nagyvárad-olaszi református templom
Keresztelési szolgálat
Ez alkalommal **Tőkés László** nagyvárad-olaszi lelkipásztor EP-irodai munkatársának, **Nagy Attilának** a leányunokáját részesítette a keresztség sákramentumában.

Február 9–12. • Strasbourg
Európai parlamenti munkahét

Február 13. • Nagyvárad
Palkovics László felsőoktatásért felelős magyar államtitkár látogatása a Partiumi Keresztény Egyetemen. Stratégiai megbeszélések az egyetem jövőjéről. Sajtóértekezlet.

Február 13–14-én egyeztetés zajlott Nagyváradon az erdélyi-partiumi felsőoktatási együttműködésekről a magyarországi Emberi Erőforrások Minisztériumának küldöttsége részvételével. A házigazda PKE mellett a

Sapientia Erdélyi Magyar Tudományegyetem, a budapesti Eötvös Loránd Tudományegyetem, a debreceni és miskolci egyetem, az egri és nyíregyházi főiskolák reprezentánsai vettek részt az egyeztetésen.

Február 17. • Nagyvárad, EP-iroda
EMNT-sajtóértekezlet
Tőkés László EP-képviselő, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke kétnyelvű sajtóértekezletet tartott, melynek témája az a harsány ünnepléssorozat volt, amivel a **Romániai Magyar Demokrata Szövetség** az elmúlt 25 évet az erdélyi magyar politika sikertörténeteként próbálta feltüntetni megcsappant választói előtt. Az EMNT-elnök szerint az RMDSZ teljességgel elhibázott neptuni politikai irányvonalának teljes revíziójára van szükség.

Február 18. • Vizsoly, Borsod-Abaúj-Zemplén megye
A Károlyi-biblia újranyomtatásának ünnepélyes elkezdése

A Vizsolyi Biblianyomtató Műhely nevű vállalkozás vezetőjeként **Daruka Mihály**, a Rákóczi-kúria és az Öreg Nyomdász Vendéglő és Vendégház tulajdonos-igazgatója a 2017-es jubileumig terjedő munka fővédnökének **Tőkés László** előző királyhágómelléki református püspököt, jelenlegi európai parlamenti képviselőt kérte fel. Az ő jelenlétében, ünnepi rendezvény keretében kezdték el a hasonmás kiadvány eredeti papíron és eredeti formában reprodukált betűkkel való kinyomtatását. A rendkívüli vállalkozás befejezését a Reformáció fél ezredéves jubileumára, 2017. október 31-re tervezik.

Február 19–20. • Budapest
Találkozás a magyar kormány tagjaival, valamint Ilan Mor izraeli nagykövettel
Erdélyi, egyházi és európai ügyek, tervek és tennivalók tárgyában **Tőkés László** EP-képviselő, az EMNT elnöke Budapesten a magyarországi politikai élet következő vezető képviselőivel találkozott és folytatott megbeszélést: **Soltész Miklós** vallásügyi államtitkár, **Czibere Károly** szociális államtitkár, **Potápi Árpád** nemzetpolitikai államtitkár, **Harrach Péter**, a KDNP országgyűlési frakcióvezetője
Ilan Mor, Izrael budapesti nagykövete rezidenciáján fogadta erdélyi képviselőnket, akit találkozóira **Nemes Csaba**, a budapesti EP-iroda vezetője is elkísért.

Február 22. • Nagyvárad
A Bocskai-zarándoklat nagyváradi állomása
Kassa, Kolozsvár és Gyulafehérvár után Nagyváradra vezetett a **Bocskai István** emlékére szervezett zarándokút, melynek során hat magyarországi hajdúváros küldöttsége a nagy fejedelmünk életéhez kapcsolódó főbb települések felkeresésével rótta le tiszteletét az ő emléke előtt. A Királyhágómelléki Református Egyházkerület székházának dísztermében **Mészáros János Elek** énekművész adott elő az alkalomhoz illő dalokat, majd **Tőkés László** európai parlamenti képviselő és **Szólláth Tibor** hajdúnánási polgármester, a zarándoklat vezetője mondott rövid beszédet. A székház udvarában a hajdúsági küldöttek, a PKE és a Partiumi Magyar Művelődési Céh, valamint az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács és az Erdélyi Magyar Néppárt helyi vezetői megkoszorúzták a fejedelem emléktábláját.

Február 23. • Debrecen, Városháza
Találkozás Papp László polgármesterrel
Sajtóértekezlet
A magyarországi EP-választásokkor a Fidesz–KDNP nemzeti listáján megválasztott **Tőkés László** magyar néppárti delegációs beosztása szerint **Hajdú-Bihar** megye és **Debrecen** képviseletét is ellátja az Európai Parlamentben. A **Papp László** debreceni polgármesterrel való találkozó után közös sajtóértekezletet tartottak a kettejük közötti megbeszélésről, kiemelve a Debrecen és Nagyvárad közötti, valamint a magyar–román határ menti együttműködésnek és a régió fejlesztésének fontosságát.

Február 23–26. • Brüsszel
Európai parlamenti munkahét

Február 25. • Brüsszel
Az Európa Polgára Díj átadó ünnepélye
A 2008-ban alapított **Európa Polgára Díjat** (Civi Europaeo Praemium) minden évben olyan kivételes tel-

jesítményt nyújtó személyeknek, illetve szervezeteknek ítélik oda, akik, illetve amelyek a népek és emberek közötti kölcsönös megértéshez és együttműködéshez járultak hozzá. **Tőkés László** EP-képviselő javaslata alapján Romániából – többekkel együtt – a **Florian Mihalcea** vezette **Temesvár Társaság** (Societatea Timişoara) részesült ebben az elismerésben. Brüsszelben a civil szervezet elnöke és képviselői személyesen vették át a kitüntetést. Ez alkalommal egy népes erdélyi utazócsoport is Európa fővárosába látogatott.

Február 27. ● Nagyvárad, Egyházkerületi Székház
Szembenézés a kommunista múlttal – fórum a Kommunizmus Áldozatainak Emléknapja alkalmából
A Partiumi Keresztény Egyetemen tartott fórumot az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács partiumi és bihari szervezete, illetve a Partiumi Magyar Művelődési Céh a Kommunizmus Áldozatainak Emléknapja alkalmából. Az érdeklődők a délvidéki magyarság kálváriájával ismerkedhettek meg, a Szerbiából érkezett meghívottak – **Guszton András** újságíró, Temerin volt polgármestere, **Csorba Béla** író, a Vajdasági Magyar Demokrata Párt elnöke, **Ternovácz István** újságíró, az Újvidéki Rádió szerkesztője – előadásában. Az est házigazdája **Tőkés László** európai parlamenti képviselő, az EMNT elnöke volt. A fórumot követően a részvevők megkoszorúzták az egyetem udvarán található, 2003-ban állított emléktáblát.

Február 28. ● Székelyudvarhely
Az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács választmányi ülése

PETŐFI-EMLÉKLAP A HELYTÁLLÁSÉRT

Az 1989-es páneurópai piknik szervezői, támogatói és a Magyarországra menekült keletnémet családok, polgárok segítői kaptak elismerést a XXI. Század Intézettől és a Terror Háza Múzeumtól február 2-án Budapesten.

A **Petőfi-emléklap a helytállásért** elnevezésű elismerés odaítélésével hetvennél több személy, köztük politikusok és átlagemberek tevékenységét, bátorságát kívánták elismerni, olyanokét, akik – a méltatás szerint – a kommunista diktatúra ideológiai szorítása ellenére is emberséget mutattak.

Elismerést kapott a keletnémet menekülteket segítő – eddig ismeretlen – „névtelen hősök" mellett az akkor lelkészként tevékenykedő Balog Zoltán emberierőforrás-miniszter, Filep Mária, a piknik főszervezője, Horváth István volt belügyminiszter, Konrád György író, Szőcs Géza költő, Kovács László volt külügyminiszter, Kozma Imre, a Magyar Máltai Szeretetszolgálat elnöke, Németh Miklós volt miniszterelnök, Pozsgay Imre volt államminiszter és nem utolsó sorban **Tőkés László**, a romániai rendszerváltozás kovásza. Az elismerést többen nem tudták személyesen átvenni a rendezvényen, így az erdélyi magyarságot az európai parlamentben képviselő volt református püspök sem, Tőkés Lászlót Brüsszelbe szólította a kötelesség a díjátadást megelőzően.

Schmidt Mária, a házigazda intézmény főigazgatója méltatásában arról beszélt, hogy a magyarok 1989 nyarán tanúbizonyságot tettek bátorságukról, szolidaritásukról és a felebaráti szeretetükről, és ezzel példát mutattak az egész világnak. Arra hívta fel a figyelmet, hogy az akkori segítségnyújtás csak a mai szemmel számít természetesnek, ám akkor még Magyarország megszállt állam volt, állampárttal, titkosrendőrséggel, és a segítők tevékenysége egyáltalán nem volt veszélytelen és kockázatmentes.

A főigazgató-történész köszönetet mondott a segítőknek, és arról is beszélt, ők nagyobb kockázatot vállaltak, mint a hajdani állampárt vezető politikusai. Azt mondta, az 1989-es piknik olyan mozgásoknak nyitott utat, amelyek eredményeként Közép- és Kelet-Európa államai visszaszerezték nemzeti függetlenségüket, és a két Németország egyesülésével

végül Európa is egyesülni tudott. Úgy vélte, mindez nem történhetett volna meg Magyarország és a menekült keletnémeteket segítők nélkül.

Decemberben már hasonló elismerést – **Petőfi-díjat** – adományoztak a 25 évvel korábbi határ menti piknik főszervezőjének, **Filep Máriának** és **Kozma Imre** atyának. A XXI. Század Intézet és a MOL-csoport közös díját most is egy, a Terror Háza Múzeumban tartott ünnepség keretében adták át.

Ugyanezen díjat, amelyet a Közép- és Kelet-európai Történelem és Társadalom Kutatásáért Közalapítvány **2009-ben**, a sopronpusztai piknik huszadik évfordulóján hozott létre, elsőként éppen Tőkés László kapta meg, **Gabriel Andreescuval** egyetemben. A Petőfi-díj akkori átadásán Schmidt Mária hősnek nevezte a romániai forradalom két szimbolikus alakját, olyan történelmi személyiségeknek, akik eredményesen harcoltak a közép-európai népek szabadságáért. Románia budapesti nagykövete hazája nevében mondott köszönetet Tőkésnek és Andreescunak, hogy a romániai forradalom idején példát mutattak tisztességből és emberségből.

A **páneurópai piknik** az osztrák–magyar határon, Sopron közelében 1989. augusztus 19-én tartott **békedemonstráció** volt, fontos előzménye az Európát kettéosztó vasfüggöny átvágásának, Németország egyesülésének és az Európai Unió keleti kibővülésének.

Tőkés Lászlónak, a Ceaușescu-diktatúra által akkoriban üldözött, állandóan megfigyelt, szabad mozgásában korlátozott református lelkésznek a részvevőkhöz intézett üzenetét kalandos körülmények között csempészte ki Temesvárról **Szabó Lukács**, későbbi országgyűlési képviselő. „Kedves Testvéreim, Európában! Földrészünk itt élő lakói sóvárogva tekintenek a megindult világ nagy találkozói felé, melyeken nem vehetnek részt. Országunkban is akadna seregnyi ember, aki közétek állna, és határtalan lelkesedéssel csatlakozna az egyre izmosodó európai meneteléshez, és vetné kezét az elócskult határzárakra, de jó

szándékunk ezernyi falba ütközik" – kezdte volt **1989. augusztus 17-én** írott levelét Tőkés László. Románia akkori elzártságának leírása után így folytatta: „Elidegenedettségünk azonban ennél mélyebb, hiszen bennünk és közöttünk is épp megfoghatatlanságában lebonthatatlannak tűnő, szerteágazó falrendszer terpeszkedik. Mi még csak itt tartunk, és ennek is csak a legelején: elkezdtük bontani belső falainkat. A hallgatás, a félelem, az önkorlátozás falait. A tartósan magába zárt lélek és gondolat palánkgyűrűit. Az elnyomorodott tudat ideológiai tartóoszlopait. A kölcsönös bizalmatlanság drótsövényeit. A magunkba zárkózás egymástól elriasztó határcsapdáit. A rabul esett emberi szellem hatalmas fantomlágerét." Az európai szabadság feltámadt szelét érzékelve üzente a vasfüggöny bontására készülőknek, hogy „ujjongva örvendünk az új utaknak, eszméknek, feltámadt szabadságnak és lehetőségnek, és ha valami, akkor az minket is kimondhatatlanul lelkesít, hogy a lebontott falakból fel kellene építeni a közös Európa-házat. (...) S ha összefogásotok által is előbbre jut a haladottabb romániai politikában is otthonos eszme, a határok »spiritualizálásának« a terve, akkor sem kell féltenünk többé sem falvaink népét, sem Európa kis népeit és nemzetiségeit, mert minden más berlini mintájú fal Jerikóként fog összedőlni egy csapásra. És akkor végre mi is ott leszünk az Európai Össztalálkozón (Nagytalálkozón)... Én (nem is gondolhatva kiutazásra) Európa legnagyobb nemzetiségének egyik tagjaként s mint lelkipásztor egy kicsit annak képviseletében is üzenek. Most, mikor erdélyi magyar nemzetiségem ezres tömegekben, reményvesztetten özönlik Magyarország és a Nyugat felé – ezernyi románnal együtt –, a kényszerűségből vagy meggyőződésből itthon maradókkal együtt mindeneknél inkább azt kívánom, hogy egyszer s mindenkorra leomoljanak azok a falak, melyek elválasztanak bennünket a román nemzettől, Európától, magyarországi testvéreinktől és legjobb önmagunktól, hogy megszűnjön az az egyetemes megosztottság, mely megmérgezi Európa jelenét, romániai magyar népemet pedig végveszéllyel fenyegeti. Itthon maradunk, de Veletek tartunk" – üzente a páneurópai piknik résztvevőinek küldött 1989-es levelében Tőkés László.

AZ EP-BEN AZ ISZLÁM TERRORIZMUSRÓL

Az Európai Parlament február 11-i strasbourgi plenáris ülésének napirendjén szerepelt az **Iszlám Állam terrorszervezet** okozta iraki és szíriai humanitárius válság vitája.

A két szomszédos ország határvidékén berendezkedett pusztító terrorszervezet az **al-Kaidát** megszégyenítő kegyetlenséggel fejti ki már-már irracionális garázdálkodását, az egész világra és az egész emberi civilizációra irányuló fenyegetés szintjére emelve a 21. század elején útjára indult nemzetközi terrorizmust. A szervezett erőszak következtében nem is annyira „válság", mint inkább **humanitárius katasztrófa** sújtja a közel-keleti térség lakosságát. Elvadult háborús állapotok, válogatott erőszakos cselekmények, emberkereskedelem, a menekültek milliós áradata, népirtás és tömegsírok szegélyezik az Iszlám Állam vérgőzös útját.

Felszólalásában **Tőkés László** európai képviselő a globalizmussal együtt haladó totalitárius rendszerek elleni **egyetemes összefogás** fontosságát hangsúlyozta ki. **Ronald Reagan** és **Tom Lantos** szavait idézve a nemzeti szocializmus és a kommunizmus nyomába lépő **iszlám fundamentalizmust** is azon globális diktatúrák közé sorolta, melyekkel csak egyesült erővel veheti fel a harcot a világ.

Ebben a nemzetközi küzdelemben a keresztény Európának élen kell járnia – mondotta erdélyi képviselőnk –, **hitbeli szolidaritást** tanúsítva valamennyi üldözött, kiváltképpen pedig a kipusztulással fenyegetett **közel-keleti őskeresztények** iránt, akiknek lélekszáma Észak-Irakban néhány évtized alatt 1,8 millióról 400 ezerre apadt, és ezeknek fele is – mintegy 200 ezer káldeus keresztény – kurdisztáni menekülttáborokban tengeti életét. **Európa** nem hallgathat és nem nézheti tétlenül az Iszlám Állam kihívó terjeszkedését és áldozatainak szenvedéseit – zárta beszédét képviselőnk.

TŐKÉS LÁSZLÓ DEBRECENT IS KÉPVISELI

Tőkés László erdélyi európai parlamenti képviselő a januári évkezdő nagyváradi fogadáson, amelynek díszvendége Debrecen polgármestere volt, arról egyezett meg **Papp Lászlóval** – miután gratulált a megválasztáshoz –, hogy rövid időn belül felkeresi őt hivatalában egy külön egyeztetés végett.

Ennek az adott külön aktualitást, hogy a magyarországi EP-választásokkor a Fidesz-KDNP nemzeti listáján megválasztott Tőkés László a magyar néppárti delegáció beosztása szerint **Hajdú-Bihar megye** és **Debrecen** képviseletét is ellátja az Európai Parlamentben. A találkozóra ma délelőtt került sor a cívis városban, az azt követő sajtótájékoztatón Tőkés László és Papp László a kettejük közötti megbeszélésről közösen számolt be. Megerősítették, hogy az erdélyi képviselő nem csupán a romániai magyarokat hivatott képviselni az európai porondon, hiszen a határok feletti nemzetegyesítés szellemében a virtuális választókörzetébe több kelet-magyarországi régió is beletartozik, így például Hajdú-Bihar megye is. Ezért Tőkés László szoros kapcsolattartásra törekszik az itteni önkormányzatokkal éppúgy, mint a Tiszántúli Református Egyházkerülettel és a Debreceni Egyetemmel, hiszen ez a kapcsolat az 1989-es rendszerváltozás óta élő és gyümölcsöző, előző Királyhágó-melléki püspökként és a Partiumi Keresztény Egyetem alapító elnökeként ezt megelégedéssel nyugtázhatja.

Papp László polgármester kiemelte: az EU-források új rendszerében, amikor a magyar programok mellett közvetlenül brüsszeli forrásokhoz is hozzá lehet jutni, különösen fontossá vált a megfelelő **információcsere** Debrecen és a város képviseletét ellátó politikai szereplők között. A polgármester emlékeztetett rá, hogy Debrecen számára rendkívül eredményes volt a 2007–2013 közötti időszak, amikor több mint 100 milliárd forint uniós forráshoz jutott a város: az önkormányzat, az egyetem, a gazdaság helyi szereplői és a civil szervezetek.

Tőkés László kifejtette: az elmúlt években **intenzív kapcsolat** alakult ki Debrecen és Nagyvárad, Hajdú-Bihar és Bihar megye között, és ezt a határ menti közös fejlődést igyekszik segíteni európai parlamenti képviselőként. „A magyar és a román érdek alapvető ügyekben nem ütközik egymással" – adott hangot meggyőződésének a püspök. Ugyanakkor szkeptikusan nyilatkozott azzal kapcsolatban, hogy a magyar-román határ menti fejlesztési programokat irányító hatóság Bukarestbe került, mivel „az EU-ban Románia az utolsók között kullog a források lehívása terén". Magyar-

ország mérce és minta lehet Románia számára – tette hozzá Tőkés László arra a felvetésére, hogy Magyarország kiemelkedően teljesít a források felhasználásban, ami segítség lehet Romániának is a további együttműködésben. Nagyvárad, Arad és Nagyszalonta már eddig is sokat profitált ebből – jegyezte meg az EP-képviselő.

A 2014-2020-as uniós költségvetési időszakra vonatkozó debreceni gazdaságfejlesztési program brüszszeli megismertetésében is kérték Tőkés László segítségét – tette hozzá Papp László. A **magyar–román határon átnyúló projektek** közül kiemelte a debreceni Latinovits-színház befejezéséhez szükséges források megszerzését. S ha már a magyar-román közös projektek tekintetében az irányító hatóság Magyarországról Romániába került, ezért is különösen jelentős, hogy megfelelő képviselete legyen Debrecennek. Az Európai Parlamentben idén már 8. évét töltő Tőkés László megígérte a közvetítést, kiemelve, hogy a román féllel összhangban, de mindig a magyar érdekeket szem előtt tartva támogatja majd a fejlesztési elképzeléseket.

Tőkés László és Papp László is megemlékezett a sajtótájékoztatón a 2006-ban, 39 éves korában súlyos betegségben elhunyt **Pálfi Istvánról**, a térség fideszes európai parlamenti képviselőjéről, aki sokat tett a magyar–román határ menti együttműködésért, a régió fejlesztéséért. Erdélyi képviselőnk ugyanakkor ismételten gratulált a Tiszántúl új református püspökének, **Fekete Károlynak** is megválasztása alkalmával.

FELSZÓLALÁS BRÜSSZELBEN A KOMMUNIZMUS ÁLDOZATAINAK MAGYAR EMLÉKNAPJÁN

Az Európai Parlament 2015. február 25-i ún. miniplenárisán szólalt fel az esti órákban Brüsszelben **Tőkés László** európai képviselő. A Kommunizmus Áldozatainak Emléknapja apropóján a román nacionálkommunizmusnak az erdélyi magyarsággal szemben elkövetett bűneit idézte fel, a Ceaușescu-diktatúra asszimilációs politikája részeként külön is kitérve a **Székelyföld** erőltetett elrománosításának a kérdésére.

A legfájdalmasabb azonban az, hogy negyedszázaddal a kommunista diktatúra bukása után a román többségi hatalom még mindig a rég lejárt magyarellenes politikai kurzust folytatja: **az európai regionális átszervezés** ürügyén diktatórikus módszerekkel igyekezvén felbomlasztani az egységes magyar többségű székely régiót.

A **Székely Nemzeti Tanács** ezen önkényes területi átszervezés ellen akarta felemelni szavát, amikor 2015. március 10-re, a **Székely Szabadság Napjára** tiltakozó felvonulást és nagygyűlést hirdetett, Marosvásárhelyre. A helyi román hatóságok azonban önkényes, diszkriminatív és alkotmányellenes módon betiltották a magyarok jogos tiltakozását, durván megsértve ezáltal a 700 ezres székely közösség **emberi és kisebbségi jogait**, valamint **gyülekezési és szólásszabadságát**.

Erdélyi képviselőnk határozottan kiállt az erdélyi magyarság és a székelység emberi és kisebbségi jogai védelmében. Tiltakozó felszólalásában ugyanakkor az Európai Parlament támogatását kérte **Székelyföld autonómiájának** a kivívása érdekében.

A DÉLVIDÉKI MAGYARSÁG KÁLVÁRIÁJÁRÓL NAGYVÁRADON

A kommunizmus áldozatainak emléknapja alkalmából a délvidéki magyarság kálváriájával ismerkedhettek meg az érdeklődők február 27-én Nagyváradon a Szerbiából érkezett meghívottak előadása nyomán. A Partiumi Keresztény Egyetemen tartott fórumot az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács partiumi és bihari szervezete, illetve a Partiumi Magyar Művelődési Céh szervezte.

Nagy József Barna régióelnök köszöntötte az Újvidékről érkezett vendégeket, akik mindhárman a dél-bácskai kisváros, Temerin fiai – mint azt büszkén hangoztatták. Szót kapva szabadon összegezték a publikum előtt írott dolgozatainknak lényegét, hogy maradhasson idő az érdeklődők kérdéseire, felvetéseire is.

Elsőként **Guszton András** újságíró, Temerin volt polgármestere beszélt – családi vonatkozású adalékokkal is szolgálva – a Trianon utáni Délvidék történetéről, különös tekintettel az 1944-es szerb bevonulás alatt és azt követően történt magyarellenes megtorlásról, elmondva, hogyan tisztították meg Tito partizánjai az őshonos magyaroktól a Sajkásvidéket, azaz a Bácska délkeleti részén, a Tisza dunai torkolatvidékét.

Csorba Béla író, a Vajdasági Magyar Demokrata

Párt elnöke a magyarok és németek ellen folytatott népirtásról beszélt, bemutatva azokat az időket, amikor a kommunista ideológia embertelensége a szerb nacionalizmus gyűlölködésével párosult. Csak 1990 után lehetett – de akkor is és azóta is csak óvatosan – beszélni arról, hogy miként végezték ki ártatlan magyar és német férfiak ezreit a partizánok, miként gyilkolták halomra az „idegeneket", éheztettek halálra öregeket, nőket és gyermekeket Tito koncentrációs táboraiban, hogyan üldözték el családok tízezreit. Szólni, kutatni, emlékezni évtizedeken át nem lehetett, és máig elmaradt a hivatalos bocsánatkérés, a rehabilitáció és a kárpótlás. Az elszenvedett borzalmakért soha senkit nem vontak felelősségre, noha bebizonyosodott: amit a Délvidéken a szerbek elkövettek, az genocídium volt. A szerbiai magyarság kálváriája ráadásul csak folytatódott az 1991–2006 közötti délszláv konfliktus idején.

Ternovácz István újságíró, az Újvidéki Rádió szerkesztője *Az ellenségkép módosulása a kuláküldözéstől az antisztálinista sztálinizmusig* vezérfonal mentén igyekezett megvilágítani a szerb nacionalizmus természetrajzát és a történtek ideológiai hátterét, beleértve a mai nehéz örökséget is. A közelmúltig zajló véres folyamatok és a mai propaganda azt jelzi, hogy a szerb nép egyelőre nem hajlandó és nem képes szembenézni a múlttal, bár apró jelei már mutatkoznak a szükséges önátértékelésnek.

Az est házigazdája, **Tőkés László** európai parlamenti képviselő, az EMNT elnöke harcostársaiként üdvözölte és méltatta a délvidéki vendégeket, mindhárman tekintélyes közösségi vezetői, érdemes nemzetpolitikusai és értelmiségijei a Szerbiához került magyar nemzetrésznek. Rámutatott, hogy a **kommunizmus magyar áldozatainak emléknapja**, február 25-e kapcsán idén különös figyelmet kapott a békeidőben halál- és munkatáborokba deportáltak és elhurcoltak tragédiája, hiszen számukat több százezerre becsülik a szovjetek által megszállt országokban. A magyarság különösen nagy áldozatot hozott ezen a téren is, mert a második világháborút követően nemcsak Sztálinék hirdettek bosszút, hanem a „nemzeti" kommunista rezsimek is kivették részüket a megtorlásból osztályharcos alapon. Tőkés László rámutatott: a fizikailag-szellemileg megnyomorított **túlélők is áldozatai** a diktatúráknak, rájuk

is gondolnunk kell, nemcsak a halottakra. Délvidéken különösen nagy volt és hosszúra nyúlt a pusztulás, s a hallgatás fala nehezen omlik le. Nyomasztó örökségünk tudatában teljes együttérzéssel kell emlékeznünk az elveszettekre, szolidaritással kell viszonyulnunk minden nemzettársunkhoz, mert mindannyian megszenvedtük a kommunizmust – fogalmazott a püspök.

A fórumot követően megkoszorúzták az egyetem udvarán található, 2003-ban állított emléktáblát, majd a főhajtás után elénekelték a Szózatot.

MÁRCIUSI ESEMÉNYNAPTÁR

Március 2. • Budapest, EP-iroda
EP-fogadónap

Március 2–5. • Brüsszel
Európai parlamenti munkahét

Március 6. • Budapest, Művelődési Államtitkárság
Találkozás Hoppál Péter államtitkárral
Tőkés László európai képviselő, a Partiumi Magyar Művelődési Céh elnöke **Nemes Csabának**, a budapesti EP-iroda vezetőjének és **Véső Ágoston** festőművésznek a társaságában kereste fel **Hoppál Péter** művelődésügyi államtitkárt a Felsőbányai Festőtelep fejlesztése és az idei 20. festőtábor megszervezése ügyében. A magyar kormány képviselője teljes támogatásáról biztosította a Királyhágómelléki Református Egyházkerület által alapított festőtelepet.
• Nagyvárad, egyházkerületi székház
Előadás Erdély címereiről
2015. március 6-án **Szekeres Attila István**, az Erdélyi Címer- és Zászlótudományi Egyesület elnöke tartott előadást a Partiumi Keresztény Egyetemen Erdély történelmi jelképeiről. A Partiumi Autonómiatanács meghívására Nagyváradra érkező heraldikus előadásának első szakaszában a székelység által, illetve a Székelyföldön használt címerekről és lobogókról beszélt, külön kitérve a ma használt székely zászló és címer kialakulására. A továbbiakban az erdélyi címer története mellett szó esett a Partium jelképeiről is.

Március 8. • Nagyvárad
Öregotthonok meglátogatása
Tőkés László püspök lelkipásztori minőségében tett látogatást egyházunk híveinél a rogériuszi Szent Erzsébet, valamint a szőllősi Szent Márton öregotthonokban.

Március 9. • Budapest, Belügyminisztérium
Találkozás Pintér Sándor miniszterrel
• Budapest, EP-iroda
EP-fogadónap

Március 9–12. • Strasbourg
Európai parlamenti munkahét

Március 13. • Budapest, Stefánia Palota
Március 15-e, nemzeti ünnepünk alkalmából kitüntetések átadására került sor. Sokakkal együtt a kolozsvári Házsongárd Alapítvány élén végzett szolgálatáért a Honvédelmi Minisztérium **Honvédelemért** kitüntető címében részesült **Gergely Istvánné Tőkés Erzsébet** tanárnő, európai képviselőnk nővére.

Március 14. • Temesvár, Temesvár Társaság székhelye
Sajtóértekezlet a Temesvári Kiáltvány 25. évfordulóján
Március 11-én volt huszonöt éve annak, hogy George Şerban író az Opera téren összegyűlt többezres tömeg előtt felolvasta a **Temesvári Kiáltványt**, amelyet a tüntetők közfelkiáltással fogadtak el. Az eltelt negyedszázadban azonban a történelmi horderejű politikai dokumentum 13 pontjából nagyon kevés valósult meg. Az évforduló alkalmából tartott közös sajtótájékoztatón **Florian Mihalcea**, a társaság jelenlegi elnöke és **Tőkés László** volt temesvári lelkipásztor az 1989-es népfelkelés idején megvalósult román–magyar és egyházi-ökumenikus összefogást méltatták, továbbá elkötelezettségüket fejezték ki az akkor elkezdődött rendszerváltozás töretlen és következetes folytatása mellett. Európai képviselőnk külön is méltatta a Temesvár Társaság Európa Polgára Díjjal való kitüntetését.

Március 15. • Nagyvárad, olaszi református templom
Ünnepi istentisztelet
Ezredévi emléktér. Az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács és az Erdélyi Magyar Néppárt közös ünnepsége a Szacsvay-szobornál. Koszorúzás
A két szervezet közös ünnepi rendezvénye a váradolaszi református templomban kezdődött. Díszvendégként **Szászfalvi László** csurgói lelkipásztor, a Magyar Országgyűlés tagja, a Nemzeti Összetartozás Bizottságának alelnöke hirdette Isten igéjét. **Tőkés László** európai parlamenti képviselő, az EMNT elnöke váradolaszi lelkipásztori minőségében köszöntötte a gyülekezetet. Az istentiszteletet követően, több száz résztvevő jelenlétében az Ezredévi emléktéren álló Szacsvay-szobornál tartottak megemlékezést, ahol **Takács Péter Attila** kolozsvári konzul **Orbán Viktor** miniszterelnöknek a világ minden magyarjához intézett ünnepi üzenetét olvasta fel. A továbbiakban Tőkés László, az EMNT elnöke, **Csomortányi István**, az EMNP Bihar megyei elnöke, valamint **Szabolcs Attila** országgyűlési képviselő, a Nemzeti Összetartozás Bizottságának másik alelnöke mondott ünnepi beszédet. A megemlékezésen **Kiss Géza Lóránt** zenész, **Tasnádi**

Ferenc énekes és a **Nagyváradi Asszonykórus** működött közre rövid alkalmi műsorral, majd koszorúzás zárta a felemelő ünnepséget.

Szászfalvi László

Március 16–19. • Brüsszel
Európai parlamenti munkahét

Március 19. • Marosvásárhely, Ariel Gyermekszínház
Marosvásárhely Fekete Márciusának 25. évfordulója
Az esemény részvevői, valamint **Zákonyi Botond**, Magyarország bukaresti nagykövete, a Romániai Magyar Pedagógusok Szövetsége és a Sütő András Baráti Társaság előbb a marosvásárhelyi református temetőben megkoszorúzták Sütő András és Jakabffy Attila sírját. Majd az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács és **Kincses Előd** ügyvéd szervezésében, a magyarellenes pogrom 25. évfordulója alkalmából rendezett fórumon visszaemlékeztek a negyed évszázada történt marosvásárhelyi összecsapásokra. Megemlékező beszédet tartottak: **Tőkés László**, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke, Zákonyi Botond nagykövet, majd levetítették *A fehér januártól a fekete márciusig* című filmet, valamint **Boros Zoltán** összeállítását a Román Televízió magyar nyelvű adásának felvételeiből. A vetítések után **Boris Kálnoky** németországi író, újságíró mutatta be Kincses Előd *Fekete március* című könyvét, mely az évfordulóra román és magyar nyelven is megjelent.

Március 20. • Marosvásárhely, EP-iroda
Az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács és a Székely Nemzeti Tanács vezetőségének találkozója

Március 23. • Nagyvárad, EP-iroda
EMNT-sajtóértekezlet
Tőkés László európai parlamenti képviselő, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke és **Nagy József Barna** partiumi régióelnök tartottak sajtótájékoztatót Nagyváradon *Nemzeti egység, korrupció, elszámoltatás – rendszerváltozás és igazságtétel* címen. Ennek apropójául több kerek évforduló szolgált, nevezetesen: a romániai rendszerváltozás, az RMDSZ megalakulása, a Temesvári Kiáltvány megszületése és a marosvásárhelyi „fekete március" negyedszázados évfordulója, nem utolsósorban pedig az 1848–49-es magyar polgári forradalom és szabadságharc kitörésének 167. évfordulója.

Március 23–25. • Brüsszel
Európai parlamenti munkahét

Március 26. • Budapest
Találkozás **Szili Katalin** miniszterelnöki különmegbízottal
Találkozás **Mikola István** külügyi államtitkárral
Találkozás **Varga Mihály** gazdasági miniszterrel
Szili Katalin volt országgyűlési elnököt nemrégen nevezte ki Orbán Viktor miniszterelnök a külhoni magyarság autonómiaügyeinek különmegbízottjává. Az EMNT elnöke ennek kapcsán tartott egyeztető megbeszélést vele, és meghívta őt egy erdélyi találkozóra. Mikola István külügyi államtitkárral Magyarország és a külhoni magyarság európai parlamenti képviselete tárgyában folytattak megbeszélést. Varga Mihály nemzetgazdasági miniszterrel a határon túli magyarság gazdasági támogatásáról folytattak eszmecserét, külön is kitérve a jobbára félbemaradt erdélyi Mikó Imre Terv folytatásának lehetőségére. A találkozókra **Tőkés Lászlót** elkísérte **Nemes Csaba**, a budapesti EP-iroda vezetője.

Március 28. • Beregszász, Művelődési Ház
A Kárpátaljai Magyar Kulturális Szövetség XXVI. Közgyűlése
Beregszászon tartotta idei közgyűlését a **Kárpátaljai Magyar Kulturális Szövetség**. Az eseménynek az Ukrajnában fennálló háborús viszonyok kölcsönöztek rendkívüli jelentőséget. **Brenzovics Lászlónak**, a KMKSZ elnökének éves jelentése után **Bocskor Andrea** kárpátaljai európai parlamenti képviselő szólalt fel. Az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács nevében **Tőkés László** elnök, erdélyi EP-képviselő köszöntötte a közgyűlést, az Erdélyi Magyar Néppárt üzenetét is tolmácsolva egyben. **Németh Zsolt** volt külügyi államtitkár, az Országgyűlés Külügyi Bizottságának elnöke régi barátként köszöntötte a kárpátaljaiakat, és az anyaország rendkívüli és föltétlen támogatásáról biztosította a valóságos „humanitárius katasztrófa" fenyegette ukrán államba szakadt magyar közösséget. Az ukrajnai válság közepette a KMKSZ közgyűlése fokozott felelősségtudattal és elszántsággal készült fel az előtte álló nehéz időszakra.

Március 29. ● Kolozsvár, Törökvágási Református Egyházközség

Konfirmációi ünnepély

Tőkés László püspök **Bibza Gábor** esperes, a Törökvágási Református Egyházközség lelkipásztorának meghívására hirdette Isten Igéjét virágvasárnap ünnepén a gyülekezet **Makovecz Imre** tervezte templomában, a konfirmáció alkalmából.

Március 30. ● Kolozsvár, EMNT-székház

Az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács és a Székely Nemzeti Tanács közös sajtóértekezlete

Tőkés László, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke és **Izsák Balázs**, a Székely Nemzeti Tanács elnöke közös kolozsvári sajtótájékoztatójukon számoltak be a két szervezet eddigi együttműködéséről. Megerősítették azon szándékukat, hogy egy integrált erdélyi önrendelkezési koncepció kidolgozásával lépnek tovább a közös cselekvés útján, s ennek fontos állomásaképpen júniusban megtartják a két tanács együttes erdélyi küldöttgyűlését. Az EMNT és az SZNT vezetői elmondták: folytatják az autonómiaküzdelmet, és közösen készülnek a politikai önvédelemre annak tudatában, hogy a román belügyminisztérium közbiztonsági stratégiatervezete kriminalizálja a közösségi és regionális önigazgatási törekvéseket.

● Komárom

Imets László kiállításának megnyitója

Szűcs Attila, az Eurotrade Kft. elnöke a cég megalapításának 25. évfordulója iránti hálaadással rangos képzőművészeti kiállítást szervezett vállalata Komárom melletti telephelyén. A **Németh Zsolt** országgyűlési külügyi bizottsági elnök védnökségével létrejött kiállításon a jeles székelyföldi grafikusművész, **Imets László** *Székely keresztút* című fametszetsorozatát mutatták be. Megnyitó beszédében **Tőkés László** európai képviselő az erdélyi magyarság és a hitéhez hűséges székelység – Pál apostol szerinti – „ama nemes harcáról" szólt, amelynek részeseképpen az alkotóművész is az ő „lelki fegyvereivel", vagyis egész művészetével – hitbeli látásával és isteni láttató tehetségével, metszőszerszámaival és ecsetjével – „jó vitézséggel vitézkedik" (1Tim 1,18).

Március 31. ● Nagyvárad

Az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács és az Erdélyi Magyar Néppárt együttes elnökségi ülése

BOSZNIAI KÜLDÖTTSÉGGEL TALÁLKOZOTT TŐKÉS LÁSZLÓ BRÜSSZELBEN

Tőkés László EP-képviselő egy magas rangú bosnyák küldöttséggel találkozott március 3-án az Európai Parlamentben. A Magyar Fejlesztési Bank brüsszeli képviselete igazgatójának, **Harsányi Csabának** a kezdeményezésére szervezett látogatás fő célja **Bosznia-Hercegovina** európai integrációjának az előmozdítása, ennek részeként pedig az Európai Néppárt és Bosznia közötti kapcsolatok erősítése, különös tekintettel a magyar néppárti delegációnak a támogatási lehetőségeire. A népes küldöttség tagjai között szerepelt a Közép-Boszniai (Srednjobosanski) kanton részéről **Sedzad Milanovic** gazdasági miniszter és **Nedzad Brankovic,** a Demokratikus Akciópárt (SDA) elnökségének tagja, Bosznia-Hercegovina volt miniszterelnöke, valamint **Sead Causevic**, Gornji Vakuf-Uskoplje közép-boszniai város polgármestere. Brüsszeli részről az eszmecserén részt vett még **Johann Friedmann** uniós szakértő.

Tőkés László erdélyi magyarként, az Európai Parlament magyar néppárti tagjaként és egyben az EP Bosznia-Hercegovinával és Koszovóval fenntartott kapcsolatainak felelőseként köszöntötte a delegációt. Elmondta, hogy kisebbségi magyarként nagy érdeklődéssel foglalkozik a **nyugat-balkáni régióval**, valamint **Kelet-Közép-Európával**, hiszen a történelem során a térség valamennyi népének számos közös problémával és kihívással kellett megküzdenie, s közös sorsunk összekapcsol bennünket. Éppen ezért

bizton számíthatnak a magyar néppárti delegáció támogatására országuk európai jövőjének alakításában, ami az eddiginél is szorosabb és hatékonyabb együttműködést igényel. A **„nagy háború"** kitörésének centenáriuma jelképes értelmet nyer azáltal, hogy annyi idő után ma már egy asztalnál ülhetünk, és hajdani szembenállásunkat magunk mögött hagyva, együtt tervezhetjük jövőnket – mondotta erdélyi képviselőnk –, azt is hangsúlyozva, hogy egyházi emberként elsőrendű hivatásának tartja a megbékélés szolgálatát, ebben a szellemben pedig a keleti és a déli szomszédság országainak, köztük Bosznia-Hercegovina ügyének a támogatását.

Nedzad Brankovic ismertetőjében elmondta, hogy az utóbbi két évtizedben országáról kétfajta, egymással **ellentétes kép** alakult ki. A médiában többnyire egy rossz színben lefestett, manipulált országkép jelenik meg, amely azonban merő politikai játékok eszköze, és nem felel meg a valóságnak. Létezik viszont egy másik Bosznia-Hercegovina is, amely a háború után végre kezd talpra állni, és amelyben az emberek az európai csatlakozás útján már egy jobb jövő irányába indultak el, és ezért harcolnak. Ez az újuló ország nem csupán támogatást kér, hanem szövetségeseket és partnereket keres magának, és a mai látogatásuknak is ez az alapvető célja – hangsúlyozta a volt miniszterelnök. Szavaihoz csatlakozva Johann Friedman is azt hangsúlyozta, az ország előrelépése és regionális fejlesztése érdekében valóban hatékony **EU-partnerségre** van szükség. A napokban várhatóan új kormány fog felállni Bosznia-Hercegovinában, mely mind az ország fejlesztésében, mind annak uniós csatlakozásában is elkötelezett partnere lesz az EU-nak. Erre való tekintettel is kérik és igénylik az Európai Néppárt fokozott támogatását – mondotta a szakértő.

Mivel az EP Külügyi Bizottsága (AFET) – melynek képviselőnk is tagja – éppen ezekben a napokban dolgozza ki a Bosznia-Hercegovináról szóló **országjelentését**, az eszmecsere lehetőséget biztosított arra, hogy a küldöttség tagjai konkrét módon hozzájáruljanak annak elkészítéséhez. Számos sürgős, megoldásra váró ügy létezik – emelték ki –, mint például a korrupció, az igazságszolgáltatási eljárások során tapasztalható politikai beavatkozás, a működésképtelen közigazgatás, a szervezett bűnözés és a terrorizmus kérdése. A többi között is rendkívüli fontossággal bír a **menekültügyi kérdés** kezelése. Aggasztó, hogy az országon belül több tízezer ember kényszerült lakóhelyének elhagyására, de ugyanakkor azon menekültek száma is igen nagy, akik otthonukat hátrahagyva távoznak Nyugat-Európába. Ugyanakkor arra is számítatni lehet, hogy előbb-utóbb az ázsiai menekültek is Bosznia-Hercegovina felé veszik útjukat. Biztató, hogy az új kormányerő, mely az EPP pártcsaládjába tartozik, kész felelős módon szembenézni a súlyosbodó menekültkérdéssel. Az ügy hatékony kezeléséhez viszont az Unió, illetve a Néppárt hathatós támogatása is szükséges, annak érdekében, hogy mindazokat otthon tartsák, akik végső kétségbeesésükben s a jobb jövő reményében „világgá mennek".

Mindannyian egyetértettek abban, hogy a megoldás kulcsa a problémák otthon való megoldása – ez viszont csak komoly összefogással, partneri együttműködéssel, az európai támogatáspolitika célirányos átalakításával, eredményes régiófejlesztéssel és munkahelyteremtéssel valósítható meg – ami egyben a megbeszélés legfőbb következtetését jelentette.

A NYUGAT-BALKÁN EURÓPAI INTEGRÁCIÓJÁRÓL

Az Európai Parlament márciusi strasbourgi plenáris ülésén – egyebek mellett – a **Montenegróról**, **Macedóniáról** és **Szerbiáról** szóló, 2014. évi országjelentések, valamint a **Koszovó** európai integrációs folyamatáról szóló vita szerepeltek napirenden.

Tőkés László erdélyi képviselő**,** az EP Külügyi Bizottságának (AFET), valamint a Bosznia-Hercegovinával és Koszovóval fenntartott kapcsolatokkal foglalkozó küldöttség tagjaként az EP különböző fórumain nagy figyelemmel kíséri a nyugat-balkáni országok európai integrációs folyamatát. Ebben a szellemben szólalt fel tegnap is a macedóniai, valamint a koszovói vitákban.

Az EP Külügyi Bizottságában korábban megvitatott és megszavazott jelentésekhez Tőkés László EP-képviselő több módosító indítványt nyújtott be. Amint az közismert, **Macedónia** esetében az ország függetlenségének 1991-ben való kinyilvánítása óta a görög–macedón névvita ellehetetleníti a jószomszédi viszonyokat, és késlelteti a volt jugoszláv köztársaság európai csatlakozását. Mivel Macedónia immár kilenc éve uniós tagjelölt ország, és a legeredményesebb az uniós feltételek teljesítésében, erdélyi képviselőnk módosítójában felszólította **Görögországot**, hogy a tagállamok által kinyilvánított támogatás, valamint az európai értékek szellemében járuljon hozzá a kétoldalú nézetkülönbségek megoldásához. Az írásban benyújtott indítványára

ráerősítve, képviselőnk az EP-vita keretében is határozottan szorgalmazta, hogy a Tanács haladék nélkül tűzze ki a csatlakozási tárgyalások kezdő időpontját. Az **Ivo Vajgl** szlovén liberális képviselő neve alatt futó EP-jelentés is azt hangsúlyozza, hogy a tárgyalások megkezdése csakis pozitívan befolyásolhatja a névvita megoldását, és a helyzet javítását célzó, további reformokat ösztönözhet.

Koszovó európai integrációs folyamata szintén komoly kihívásokat jelent mind az ország, mind a térség számára, nem utolsó sorban pedig az Unió hitelessége tekintetében. A nemrégen **Szerbiával** szemben kivívott függetlenségének eufórikus örömével éles ellentétben áll az ország jelenlegi helyzete; a növekvő szegénység és a munkanélküliség, a sokrétű szociális gondok közepette az újdonsült állam lakosai tízezrével választják a kivándorlás útját – emelte ki felszólalásában képviselőnk, az egyre súlyosbodó magyarországi bevándorlási/átvándorlási helyzetre utalva. Az **Ulrike Lunacek** németországi zöld képviselő nevéhez fűződő jelentéshez benyújtott módosítóiban Tőkés László emlékeztet arra, hogy az interkulturális oktatás alapvető szerepet tölt be Koszovóban a tisztelet és tolerancia szellemének erősítésében, ez pedig az egyes közösségek identitásának megőrzését, illetve egymás identitásának a kölcsönös elismerését segítheti elő. Ezzel együtt olyan tanterv elkészítésére ösztönzi az illetékes hatóságokat, amely az országban hagyományosan jelen lévő, összes közösség történelmét, kultúráját és egyéb sajátosságait is magába foglalja, ezáltal erősítve az egymás iránti türelem szellemét, különös tekintettel az észak-koszovói régióban élő szerb kisebbség kollektív jogaira, illetve önrendelkezési jogára.

Európai képviselőnk a **David McAllister** német néppárti képviselő által jegyzett **szerbiai határozati indítványhoz** is több módosítót nyújtott be, melyek elnyerték a külügyi bizottság támogatását. Ezekben – egyebek mellett – a kommunista rezsim idején elkobzott kisebbségi egyházi ingatlanok visszaszolgáltatását sürgeti – ami egyik fontos előfeltétele a tényleges vallásszabadságnak. Egyik módosítás az állam azon kötelességét hangsúlyozza, hogy tanúsítson politikai pártatlanságot az országban élő egyházak – köztük a kisebbségi egyházak – iránt. A többek között **Deli Andor** délvidéki, **Gál Kinga** és **Schöpflin György** fideszes képviselőkkel közösen benyújtott módosítók a nemzeti kisebbségi tanácsok szerepének fontosságára mutatnak rá a kisebbségi közösségek kollektív jogainak érvényesítésében. A kisebbségi jogok terén szintén közösen szorgalmazták egy, a nemzeti kisebbségekre vonatkozó önálló cselekvési terv kidolgozását, amelynek révén javítani lehet a kisebbségekkel kapcsolatos jogi keretek és gyakorlatok hatékonyságát.

Március 10-i plenáris ülésén az Európai Parlament nagy szótöbbséggel megszavazta a négy jelentést, ezáltal ismételten támogatásáról biztosítva a nyugat-balkáni régió országainak európai csatlakozását.

HOZZÁSZÓLÁS A MACEDÓNIAI ORSZÁGJELENTÉS VITÁJÁHOZ

Az Európai Bizottság a tavalyi országjelentés nyomán immár hatodízben indítványozza a **Macedóniával** való csatlakozási tárgyalások elkezdését. Tavalyelőtt egy EP-küldöttség tagjaként magam is a helyszínen győződhettem meg róla, hogy a Macedón Köztársaság készen áll erre.

Éppen ezért, határozottan szorgalmazom, hogy az **Európai Tanács** haladék nélkül tűzze ki a tárgyalások kezdő időpontját, függetlenül a botrányos névvitától.

Macedóniában romlanak a belpolitikai viszonyok, és a posztkommunista ellenzék is hátráltatja az integrációs folyamat beindulását. Az Unió maga is **felelős** a mostani helyzet kialakulásáért.

Mint a kelet-közép-európai, volt kommunista térség egyik képviselője teljes **szolidaritással** támogatom a nemzetépítő új macedón állam európai csatlakozásának ügyét.

Strasbourg, 2015. március 10.

Tőkés László
EP-képviselő

HOZZÁSZÓLÁS KOSZOVÓ INTEGRÁCIÓJÁNAK VITÁJÁHOZ

Koszovó nemrég kivívott függetlenségének eufórikus örömével éles ellentétben áll mindaz, amit jelenleg tapasztalunk az országban. A súlyosbodó belpolitikai helyzet, a növekvő szegénység és munkanélküliség, a sokrétű szociális gondok közepette az új államalakulat polgárai igazából sem az elnyert szabadságnak, sem az Unió támogatásának nem örvendhetnek – éppen ezért tízezrével választják a **kivándorlás** útját.

A reményvesztett helyzet kialakulásáért elsősorban a koszovói politikai osztályt terheli a felelősség. Ennek összefüggésében viszont az országot létrehívó nemzetek közösségének is fokozott **felelősséget** és áldozatot kell vállalnia a mélyülő válság orvoslásában.

A **koszovói kormány** és az **Európai Unió,** az integrációs együttműködés keretében, csak odahaza – Koszovóban – találhat megoldást a vészes kivándorlás megállítására.

A csatlakozás útján járó **Szerbiát** ugyancsak arra kell késztetni, hogy ne akadályozza, hanem mozdítsa elő jobb sorsa érdemes volt tartománya kibontakozását, ezáltal is a jóvátétel és a megbékélés ügyét szolgálva.

Strasbourg, 2015. március 10.

Tőkés László
EP-képviselő

A GYÜLEKEZÉS ÉS VÉLEMÉNYNYILVÁNÍTÁS SZABADSÁGA ALAPVETŐ EURÓPAI ÉRTÉK

A Fidesz–KDNP európai parlamenti képviselőcsoportjának sajtóközleménye

Mint ismeretes, a Székely Nemzeti Tanács által 2015. március 10-ére, a Székely Szabadság Napjára meghirdetett megemlékezést és a Székelyföld közigazgatási megosztása ellen tiltakozó felvonulást önkényes módon betiltotta a marosvásárhelyi városvezetés. Ezt követően a szervezők – törvénytisztelő módon – elálltak a rendezvény megtartásától, de Erdély és a Kárpát-medence több városában – köztük Budapesten – békésen, a törvény biztosította keretek között fejezte ki nemtetszését és jogos autonómiaigényét a több ezer tüntető.

Meggyőződésünk, hogy egy fejlődő demokratikus állam csak úgy lehet hosszú távon sikeres és az európai alapértékek mentén szerveződő, hogyha polgárai szabadon kifejthetik véleményüket, és korlátozások nélkül élhetnek alapvető emberi és közösségi jogaikkal. Aggodalommal figyeljük a romániai magyarság újabb jogfosztása körüli eseményeket, de bízunk abban, hogy mindezeknek nem lesz hosszú távú kihatásuk a fejlődőben lévő székely autonómiamozgalomra.

25 évvel a romániai rendszerváltás után elérkezettnek gondoljuk az időt arra, hogy a román államvezetés ne gátolja az önrendelkezésért küzdő szervezetek munkáját, hanem aktív párbeszédet folytasson a közélet autonomista szereplőivel. A nemzeti kisebbségek önrendelkezési joga éppen olyan alapvető európai érték, mint a szabad véleménynyilvánításhoz vagy a szabad gyülekezéshez való jog. Ezek megsértése azon közös alapelvek figyelmen kívül hagyását jelenti, melyeket az Európai Unióhoz való csatlakozásakor (2007) Románia is elfogadott.

Bízunk benne, hogy a jelenlegi feszült helyzet mihamarabb rendeződni fog, és a román államvezetés a továbbiakban a székely autonómiamozgalomra nem mint potenciális veszélyforrásra, hanem mint a romániai demokrácia konstruktív tényezőjére tekint majd.

Strasbourg, 2015. március 11.

EGY ERŐSEN VITATOTT JELENTÉS AZ EMBERI JOGOKRÓL

Az Európai Parlament március strasbourgi ülésszakán elfogadták a **2013. évi jelentést az emberi jogok és a demokrácia helyzetéről a világban, valamint az Európai Unió ezzel kapcsolatos politikájáról**. Az

Antonio Panzeri olasz szocialista képviselő által jegyzett tervezet az emberi jogok helyzetének és a demokrácia mértékének alakulását veszi számba és értékeli az Európai Unión kívüli, ún. harmadik országokban. A jelentés egyben az EU emberi jogok területén folytatott tevékenységének előretekintő elemzése **Federica Mogherini** alelnök, az Európai Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője azon nyilatkozatának összefüggésében, melynek értelmében a Lisszaboni Szerződés hatályba lépte óta az emberi jogok az Unió egyik prioritásának számítanak, és érvényesülésüket az Unió iránytűként kívánja használni a harmadik országokhoz fűződő kapcsolataiban. A dokumentum azokra a területekre is részletesen kitér, melyeken sürgős előrelépésre van szükség. Értékeli az Unión kívüli országokkal folytatott, átfogó emberi jogi párbeszédet, ugyanakkor viszont annak átláthatóbbá és hatékonyabbá tételét szorgalmazza.

Mint ismeretes, 2012-ben az Európai Unió Tanácsa elfogadta **Az emberi jogokra és a demokráciára**

vonatkozó uniós stratégiai keretprogramot és cselekvési tervet, amely első ízben gyűjti egybe azokat az elveket és célokat, amelyek az Unió emberi jogok előmozdítása érdekében végzett munkájának az alapját képezik. Az uniós stratégiának megfelelően a jelentés arra ösztönzi a Tanácsot, a Bizottságot, az Európai Külügyi Szolgálatot (EKSZ) és a Parlamentet, hogy szorosan működjenek együtt egy következetes és hatékony emberi jogi politika végrehajtása érdekében, az uniós fejlesztési támogatásokat is felhasználva erre a célra.

Az európai irányelvektől és törekvésektől elütő módon a Panzeri-jelentés éles vitát és megosztottságot váltott ki néhány, ún. kényes kérdés viszonylatában, melyeket – szokásos módon – a balliberális oldal pártos politikai haszonszerzésre igyekezett felhasználni. A melegházasságok Unión belüli legalizálásának és egy közös menekültügyi politika kidolgozásának a kérdését a jelentéstervezetbe csempészve, a szocialisták és pártszövetségeseik a néppárti frakció határozott visszautasításával találták szembe magukat. Amint **Elmar Brok**, a külügyi bizottság elnöke is rámutatott: ezeknek a kérdéseknek nincs helye egy olyan jelentésben, amely az emberi jogokat a „harmadik országokban" vizsgálja. Ráadásul a vitatott 165. és 183. számú módosító indítványok olyan szabályozásokat próbálnak az EU-ra kényszeríteni, melyek nyilvánvalóan ellentétben állnak a szubszidiaritás elvével, illetve a tagállami kompetenciákkal. A jelentés tegnap esti vitájában **Tőkés László** szégyenletesnek nevezte, hogy az emberi jogok nemes ügyét egyesek még a Házban is önkényes módon önös pártérdekeiknek rendelik alá.

Erdélyi képviselőnk több módosító indítványt nyújtott be az EP-jelentéshez, melyek elnyerték a Külügyi Bizottság támogatását. Tekintettel a világ számos részén tapasztalható, súlyosbodó emberi jogi helyzetre, Tőkés László aggodalmát fejezte ki a demokrácia, a jogállamiság, az alapvető szabadságok és az emberi jogok tiszteletének hiánya miatt. A világszerte terjedőben lévő és különösképpen **Afrikában** és a **Közel-Keleten** egyre súlyosbodó **keresztényüldözések** vonatkozásában EP-képviselőnk a vallási vagy más meggyőződésen alapuló hátrányos megkülönböztetés, intolerancia és erőszak valamennyi formáját elítélte, és szolidaritását fejezte ki az áldozatok közösségei és családtagjai iránt. Ezzel együtt azt szorgalmazta, hogy a Lisszaboni Szerződés értelmében az EU és tagállamai az eddiginél jobban hangolják össze fejlesztési, valamint bel-és külpolitikáikat, ami nélkül az emberi jogok egyetemes érvényesítése aligha volna képviselhető.

A március 12-i szavazáson, tekintettel arra, hogy olyan módosító indítványok mentek át, melyek megsértik a szubszidiaritás elvét, illetve a tagállami kompetenciákat, a magyar delegáció nem szavazta meg a jelentést. Ennek ellenére a plénum egyszerű többséggel elfogadta azt.

HOZZÁSZÓLÁS AZ EMBERI JOGOKRÓL ÉS A DEMOKRÁCIÁRÓL SZÓLÓ PANZERI-JELENTÉS VITÁJÁHOZ

2012-ben az **Európai Tanács** a világ ún. harmadik országaihoz fűződő kapcsolatai megerősítése végett fogadta el az emberi jogokra és a demokráciára vonatkozó uniós stratégiai keretprogramot. Azóta, munkánk hatékonyságának növelése végett az EU az emberi jogokkal foglalkozó különleges képviselői tisztséget is létrehozta. Ezek alapján megállapítható, hogy egyre jobb eszközökkel rendelkezünk az emberi jogok egyetemes védelmére.

Ennek ellenére továbbra is küzdelmes feladat az emberi jogok melletti kiállás, mivel megosztottak vagyunk, és érdekeinket hajlamosak vagyunk értékeink fölébe helyezni.

Szégyenletes, hogy egy ilyen fontos emberi jogi jelentést a Házban egyesek önkényes módon önös pártérdekeiknek rendelnek alá, fölösleges ellentéteket gerjesztve ezáltal olyan kérdésekben is, melyek kifejezetten az egyes tagországok saját hatáskörébe tartoznak. Ez az elhibázott eljárásmód nagymértékben gyengíti hitelességünket.

Messzemenően ellenzek minden olyan törekvést, amely gátolni próbál bennünket abban, hogy megalkuvás nélkül fellépjünk az **emberi jogi sérelmekkel** szemben, mint amilyenek: a keresztények üldözése, a kínzás, a gyermekek és a nők elleni erőszak, a bevándorlókkal és a menekültekkel, vagy a fogyatékosokkal szembeni hátrányos megkülönböztetés. Ők valamennyien a **mi szolidaritásunkra** szorulnak – éppen ezért, közös stratégiánkkal összhangban, továbbra is határozottan védelmükre kelek.

Strasbourg, 2015. március 11.

Tőkés László
EP-képviselő

25 ÉVES A TEMESVÁRI KIÁLTVÁNY

Március 14-én sajtótájékoztatót tartottak a Bánság fővárosában a **Temesvár Társaság** (Societatea Timişoara) várbeli kiállítótermében. Az eseménynek egy évforduló és egy elismerés adott aktualitást. Március 11-én volt 25 éve annak, hogy a néhai George Şerban író az Opera téren összegyűlt többezres tömeg előtt felolvasta a **Temesvári Kiáltványt**, amelyet a forradalmi eszmények győzelmét sürgető tüntetők közfelkiáltással fogadtak el, de amelynek 13 pontjából kevés valósult meg mindmáig. A romániai antikommunista küzdelemben élen járó, az igazi demokrácia működtetését és fenntartását célul kitűző civil szervezet, a nevezetes kiáltvány kezdeményezője, az 1990. január 19-én létrejött Temesvár Társaság nemrég megkapta az **Európai Polgár Díjat.**

Florian Mihalcea, a társaság jelenlegi elnöke köszöntötte a sajtó képviselőit, akik mellett a Temesvár Társaság több vezetője, tagja, illetve '89-es ellenálló is megjelent, élükön magával **Tőkés Lászlóval,** akit sokan mindmáig a temesvári fölkelés elindítójaként, szikrájaként emlegetnek és tisztelnek. Az elnök megelégedéssel nyugtázta, hogy a Temesvár Társaság törekvéseiben mindig is számíthatott a temesvári reformátusok egykori lelkipásztorára, egyben pedig köszönetét fejezte ki neki, az erdélyi magyarok európai képviselőjének, amiért az a fent említett rangos díjra a szervezetet felterjesztette. A 2008-ban alapított Európai Polgár Díjat (Civi Europaeo Praemium) minden évben olyan kivételes teljesítményt nyújtó személyeknek, illetve szervezeteknek ítéli oda a tagországok képviselőinek felterjesztése nyomán az **Európai Parlament,** akik/amelyek hozzájárultak egymás megértetéséhez, a polgárok és a tagállamok közötti szorosabb együttműködéshez, vagy akik/amelyek az európai gondolat terjesztésének terén kiemelt munkásságot fejtenek ki. Florian Mihalcea maga vette át a díjat **február 25-én Brüsszelben**, ahová képviselőnk meghívására utazhatott ki egy erdélyi látogatócsoport tagjaként.

A szombat déli sajtótájékoztatón az elnök a Temesvári Kiáltvány sajnálatos aktualitásáról beszélt röviden. Szerinte Romániában még mindig nem történt meg az igazi átvilágítás, a kommunista diktatúra fenntartóit és kollaboránsait nem leplezték le mind, személyiségi jogokra hivatkozva próbálja óvni őket a mindenkori hatalom. A demokrácia megszilárdításáért, a vélemény- és szólásszabadság biztosításáért, a törvények tiszteletben tartásáért vagy részrehajlás nélküli alkalmazásáért síkra szálló Temesvár Társaság elnöke hozzátette, hogy nem tekintik lezártnak az 1989-es rendszerváltást, hanem a maguk békés eszközeivel folytatják azt. Tőkés László EP-képviselő támogatását egyebek mellett abban kérik, hogy az Európai Parlamenttel sikerüljön égre elítéltetni a **kommunizmust** mint totalitárius rendszert, és megalakulhasson végre egy olyan európai bűnüldöző szerv és instancia, amely a **kommunista bűnöket** feltárja és megtorolja. A sajtótájékoztatón többen is elítélően szóltak arról a kettős mércéről, amelyet világszerte alkalmaznak, amikor a különböző népirtó ideológiákat, rezsimeket és tömeggyilkosokat megítélik.

Tőkés László – megköszönve a meghívást – kifejezte elismerését a Temesvár Társaságnak az elmúlt negyedszázadban mutatott következetességért és hajthatatlanságért, **korszakos jelentőségűnek** nevezve a Temesvári Kiáltványt, amely elsőként kiáltotta világgá, hogy Romániában eltérítették az antikommunista forradalmat. Felidézte röviden az 1989-es eseményeket, megismételve azt, hogy nem tekinti magát sem forradalmárnak, sem gyutacsnak, sem szikrának, hiszen ő csak a dolgát tette – lelkipásztorként, magyarként, emberként, családfőként –, amikor szót emelt a Ceaușescu-diktatúra galádságai ellen. Eleinte csak a pártállammal cimboráló egyházi vezetéssel, aztán a magyarellenes nacionálkommunista politikával, végül az embernyomorító titkosrendőrség terrorjával próbált szembeszállni, **híveinek**, valamint a velük etnikai és vallási sokszínűségben szolidarizáló **temesvári népnek** köszönhető a felkelés megindulása, amely aztán már az ő kényszerű távollétében csapott át akkor még győztesnek hitt forradalomba. Így önmagát legföljebb az események kovászának, katalizátorának tekinti, és szomorúan állapította meg, hogy negyedszázad alatt

Tőkés László aláírja a Temesvári Kiáltványt

nemcsak a forradalmat sikerült ellopniuk a régi rezsim kiváltságosainak és utódaiknak, hanem az országot is zsebre vágták. A Temesvári Kiáltványt újraolvasva szinte minden pontjánál elkeseredhetünk, hiszen: a kommunizmus több vonatkozásban is továbbél; a társadalmi osztályok és rétegek egymás ellen uszításának tipikusan kommunista technikája napi gyakorlat; a temesvári szellemet jellemző tolerancia és a kölcsönös tisztelet nem érvényesül az etnikumaink között; a kommunista párt utódszervezetei uralják ma is politikai porondot; de legálisan működnek a szélsőséges ideológiák exponensei is; a volt állampárt aktivistáit és ügynökeit nem szorították ki a közéletből, sőt ma ők képezik a politikai-gazdasági „elitet"; a xenofóbia, sovinizmus, ultranacionalizmus, értelmiség- és emigrációellenesség a mindennapok része, ráadásul az államegyház is ludas ebben. A proklamáció zárszava akár ma is a népakarat megnyilvánulása lehetne: „mi, a kiáltvány szerzői, az 1989. december 16–22. közötti események részvevői nem tekintjük befejezettnek a forradalmat. Folytatni fogjuk békésen, de határozottan."

Végezetül – újságírói kérdésekre is válaszolva – Tőkés László, Florian Mihalcea, **Viorel Marineasa, Petrișor Morar, Balaton Zoltán, Alexandra Mihalcea** reagáltak még egymás felvetéseire, szinte egybehangzóan állapítva meg, hogy Temesvár szelleme, amely nemcsak egyházi szolidaritást és ökumenizmust, etnikumközi toleranciát és testvériséget, európaiságot és nemzeti önbecsülést jelent, hanem a közös ellenség, a kommunizmus és öröksége elleni küzdelmet is, sajnos mindmáig nem terjedt ki az egész Romániára. Negyedszázad múltán sem nyerték el méltó büntetésüket a '89 decemberi megtorlások és a 90-91-ben rendezett etnikai zavargások, bányászjárások felelősei, miként az sem állítható, hogy a demokrácia és jogállamiság kiteljesedett volna. Tőkés László nyomatékosította: bár az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnökeként, magyar EP-képviselőként neki elsősorban a romániai magyar nemzeti közösség és az egész magyarság érdekeinek megjelenítése és érvényesítése a feladata, ám Temesvár szellemének továbbéltetése és kiterjesztése az egész országra neki magának is egyik életcélja. Ezért is tartotta fontosnak az Európai Polgár Díjra felterjeszteni a Temesvár Társaságot, valamint azt, hogy negyedszázaddal a megjelenése után maga is aláírja a Temesvári Kiáltványt.

MÁRCIUS 15-E NAGYVÁRADON

Az **Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács** és az **Erdélyi Magyar Néppárt** közös ünnepi rendezvénye vasárnap délelőtt kezdődött és koradélutánba hajlott Nagyváradon március 15-én. A civil szervezet és a néppárt a váradolaszi református templomba hívta a nemzeti ünnepen a polgárokat, ahol a vasárnap délelőtti istentisztelet rendjén ezúttal illusztris meghívott hirdette Isten igéjét: **Szászfalvi László** csurgói lelkipásztor, a Magyar Országgyűlés tagja, a Nemzeti Összetartozás Bizottságának alelnöke.

Az igehirdető Jeremiás próféta siralmaiból vett igékkel illusztrálta az emberi nem és azon belül a magyarság, a nemzet szenvedéstörténetét, hangsúlyozva, hogy a világ rendje nem a véletlenek műve, hanem az isteni elrendelés műve. Mindazonáltal az örök küzdelmek és nyomorúságok közepette is folyton rá kell eszmélnünk arra, amiről a próféta maga is vall: „Már azt gondoltam: Nem lehet reménykednem és bizakodnom az Úrban! Gondolj nyomorúságomra és hontalanságomra, az ürömre és a méregre! Mindig erre gondol, és elcsügged a lelkem. De ha újra meggondolom, reménykedni kezdek: Szeret az Úr, azért nincs még végünk, mert nem fogyott el irgalma: minden reggel megújul." Ennek mentén jutott el prédikációjában a vendéglelkész az újrakezdés apológiájától a nemzet újbóli **egységbe** kovácsolásának fölöttébb szükséges voltáig.

Tőkés László európai parlamenti képviselő, az EMNT elnöke váradolaszi lelkipásztori minőségében köszöntötte az istentiszteleten megjelenteket, majd röviden felidézte a negyedszázaddal ezelőtti marosvásárhelyi „fekete márciust", amely már akkor megmutatta, hogy a kommunista diktatúra pár hónappal korábbi bukása korántsem hozta el a régi elnyomó rezsim végét. A szintén akkor megjelent **Temesvári Kiáltvány**

híven összegezte azokat az eszményeket, amelyeknek a győzelme nélkül nem lehet szabadságról, demokráciáról, jogbiztonságról beszélni. Az 1848-as márciusi ifjak is ugyanúgy a szabadságért küzdöttek, mint az 1989-es forradalmárok, az 1990. március 11-én kiadott temesvári nyilatkozat pedig a szabadságharc eltérítését és a kommunista örökség továbbéltetését leleplező és elítélő korszakos jelentőségű dokumentum. A **mai ifjúságnak** is tudnia kell, hogy van még miért küzdeni – mondotta Tőkés László arra való tekintettel is, hogy az istentiszteleten részt vettek a szatmárnémeti, zilahi, szentendrei és karcagi református gimnáziumok küldöttségei a nagyváradi testvérintézmény, a Lorántffy Zsuzsanna Református Gimnázium meghívásá-

ra. Utóbbinak a diákjai egy rövid zenés-verses műsorral is szolgáltak, továbbá **Csohány János** debreceni egyháztörténész rövid történeti összegzése is elhangzott.

Az istentisztelet után az Ezredévi emléktéren álló **Szacsvay-szobornál** folytatódott a megemlékezés, több száz részvevő jelenlétében, nagy médiaérdeklődés mellett. Itt elsőként Takács Péter Attila kolozsvári konzul olvasta föl **Orbán Viktor** magyar miniszterelnöknek a világ magyarságához intézett ünnepi üzenetét.

Tőkés László EP-képviselő az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnökeként számos időszerű politikai vonatkozásra mutatott rá a Szentírásból vett találó idézetekkel, kidomborítva történelmi, nemzeti, közösségi **jelképeink** fontosságát és a megvédésükre irányuló harcunk folytatásának imperatívuszát. A jelképes politizálást nem szabad szembeállítani a reálpolitikával, hiszen minden szimbólumnak nagyon is reális politikai töltete van, ezek a jelképeink áldottak és szentek számunkra. Például a székely zászló az **autonómiát**, a március 15-én magasba emelt magyar zászló a **szabadságot** jelenti. „Akinek szobra áll a város főterén, az teret hódít, akinek elviszik a szobrát a főtérről, azt kiszorítják, nemcsak a főtérről, hanem a romániai társadalomból is" – utalt arra a nagyváradi kezdeményezésre, hogy kerüljön vissza az egykori Szent László térre a névadó, azaz a városalapító magyar király szobra. „Ne hagyjuk magunkat kiszoríttatni az életterünkből, a városainkból. Mi nem vagyunk jövevények, mi idevalók vagyunk, a mi királyunk alapította ezt a várost. Ha valakinek, akkor nekünk igazán van itt keresnivalónk. (...) Folytassuk a reálpolitikát, de folytassuk a jelképes politizálást is. Ne hagyjuk, hogy a propaganda, a manipuláció a forgatókönyvek világában átejtsenek, szembehazudjanak bennünket. (...) Ne hagyjuk, hogy megfosszanak bennünket a jelképeink által megjelenített önazonosságunktól" – buzdította a hallgatóságát Tőkés László, egyebek mellett arra is figyelmeztetve, hogy a nyomorító hatalmaknak akkor sem szabad behódolni, hogyha ez kényelmesebb volna. A magyar **sikerpropaganda** és **manipuláció** veszélyeire is utalt, mert az ugyanolyan megtévesztő, ha nemzettársainktól jön, miként ha ellenséges idegenektől.

A Szent László-szobor kérdésére **Csomortányi István,** az Erdélyi Magyar Néppárt Bihar megyei elnöke is kitért ünnepi beszédében. Kijelentette: nem csupán egy bronz műalkotás léte a kérdés, hanem az, hogy a nagyváradi magyarság megértesse a város vezetőivel, hogy nem fogadja el a másodrangú polgár szerepét. Idei felszólalásában is lajstromba vette romániai magyarságunk **sérelmeit** és óhajait, konkrét utalásokat téve azokra a szervezetekre, intézményekre és személyekre, amelyek és akik közösségi jogainkért semmit nem tettek vagy ezekhez képmutatóan viszonyultak az elmúlt negyedszázadban.

A 48-as forradalmi Országgyűlés mártír jegyzője, Szacsvay Imre szobránál tartott ünnepségen a mai magyar Országgyűlés nevében **Szabolcs Attila**, a Nemzeti Összetartozás Bizottságának másik alelnöke mondott beszédet. A betiltott március 10-i marosvásárhelyi tüntetésre utalva kijelentette: valakik úgy gondolják, hogy lemondunk a szabadságról, hogyha betiltanak egy nagygyűlést, ezek azonban tévednek, hiszen a magyar ember szabadságszeretete közmondásos. A képviselő a gyarapodás, a biztonság legfontosabb zálogának az autonómiát nevezte. „Kérjük az itt élő nemzetek fiait, segítsenek abban, hogy mindannyian felvirágoztassuk Erdélyt, a Partiumot, a Bánságot. Segítsenek abban, hogy Székelyföld, és valamennyi történelmi régió vagy nemzeti közösség megteremthesse a béke szigetét, az autonómiát" – fogalmazott.

A jó hangulatú ünnepi megemlékezésen tárogatómuzsikával **Kiss Géza Lóránt**, trombita- és énekszóval **Tasnádi Ferenc**, hazafias dalokkal a **Nagyváradi Asszonykórus** működött közre. A székely és a nemzeti himnusz eléneklése előtt a tisztelgők tucatjai helyezték el koszorúikat, virágaikat a szobor talapzatán, amelynél a Cserkészszövetség és a Vitézi Rend tagjai álltak díszőrséget.

LEVÉLVÁLTÁS A BOTRÁNYOS ROMÁNIAI RESTITÚCIÓRÓL

„A fasiszta és a kommunista rendszerek idején elkobzott épület- és földvagyon visszaszolgáltatásának lassú üteme továbbra is emberi jogi vonatkozású aggodalmakra, illetve a vallásszabadsággal és a jogállamisággal kapcsolatos aggályokra ad okot" – szögezi le **Hoyt Yee**, az Amerikai Egyesült Államok külügyminisztériumának európai és eurázsiai ügyekért felelős helyettes államtitkára **Tőkés László** európai parlamenti képviselőhöz intézett válaszlevelében. „Tájékoztatom, hogy minden lehetőséget megragadunk arra, hogy a román kormányt a nemzeti és vallási kisebbségekkel szembeni kötelezettségeik mielőbbi teljesítésére ösztönözzük, beleértve közösségi javaik maradéktalan visszaszolgáltatását" – ekként folytatódik a **John Kerry külügyminiszter nevében jegyzett, 2015. február 6-i átirat.**

Erdélyi képviselőnk tavaly decemberben juttatott el tiltakozó levelet az amerikai külügyminiszterhez a sepsiszentgyörgyi **Székely Mikó Református Kollégium** visszaállamosítása ügyében, amelyben rámutatott, hogy az önkényhatalmi rendszerek által kisajátított ingatlanok maradéktalan visszaszolgáltatása alapfeltétele volt Románia NATO-, illetve EU-csatlakozásának; ennek fényében pedig elfogadhatatlan, hogy az erdélyi magyar történelmi egyházak jogos tulajdonaiknak csupán mintegy a felét vehették birtokba, tulajdonképpeni használatukba viszont azoknak alig egyharmada került. EP-képviselőnk ugyanakkor köszönetet mondott az Egyesült Államok következetes támogatásáért az eltulajdonított egyházi ingatlanokért folytatott negyedszázados küzdelemben.

Az amerikai külügyminisztérium illetékese tudatta, hogy az Egyesült Államok bukaresti nagykövetsége továbbra is elkötelezett a Székely Mikó Református Kollégium ügyében: „Nagykövetségünk szoros figyelemmel követte az eseményeket, több alkalommal megfigyelőt is küldtünk a kapcsolatos bírósági tárgyalásokra. Tudomásunk szerint európai szinten megfellebbezték a bíróság döntését, és a fellebbviteli eljárást is figyelemmel fogjuk majd kísérni." A helyettes államtitkár végezetül arról tájékoztatta erdélyi képviselőnket, hogy az amerikai külügyminisztérium holokausztügyekért felelős biztosa, **Nicholas Dean** a közeljövőben Romániába látogat, hogy további szükséges lépésekről egyeztessen a kormánnyal, mert megítélésük szerint a román visszaszolgáltatási törvény 2013-as módosításai ellenére a folyamat továbbra is nehézkesen halad előre, és túlságosan vontatott.

A tengerentúli tiltakozással párhozamosan Tőkés László EP-képviselő hivatala európai szintű lépéseket is tett a Székely Mikó Református Kollégium ügyében, melyek közül kiemeljük a **Lomnici Zoltán**, az Emberi Méltóság Tanácsának elnöke és **Antal János,** a Királyhágómelléki Református Egyházkerület előadó-tanácsosa által összeállított **petíció** beterjesztését az Európai Parlament illetékes bizottságához. Az Európai Unió Alapjogi Chartájának 44. cikkében foglalt jogukkal élve a petíció aláírói azt kérték, hogy a testület vitassa meg a romániai magyar egyházi ingatlanok visszaszolgáltatásának lassú ütemét, illetve a sepsiszentgyörgyi Székely Mikó Református Kollégium visszaállamosításának ügyét, és foglaljon állást abban a kérdésben, hogy az uniós csatlakozáskor vállalt kötelezettségeinek megfelelően Románia biztosítja-e a vallásszabadság gyakorlását magyar kisebbségi közössége számára.

A DROI MÁRCIUSI ÜLÉSÉRŐL

Az Európai Parlament szakbizottsági hetének keretében március 17-én, kedden **Tőkés László** EP-képviselő az Emberi Jogi Bizottság (DROI) ülésén vett részt. A **Barbara Lochbihler** koordinátor (Zöldek/EFA) vezette ülés vendége – többek között – **Michel Forst**, az Egyesült Nemzetek Szövetsége emberi jogi jogvédőkkel foglalkozó jelentéstévője volt.

Ismertetőjében a jelentéstévő elmondta, hogy a jogvédők világszerte súlyos problémákkal néznek szembe. Az **ENSZ** közgyűlésén, 2014 decemberében közzétett éves jelentésére visszautalva ismertette a jogvédők védelmének biztosítására kitűzött prioritásait, továbbá a munkája során tapasztalt rendkívüli kihívásokról számolt be. Mandátumának kezdete óta a világ több részén is, mint például Ázsiában, Latin Amerikában és Kelet-Európában folytatott konzultációk során közel száz országban fordult meg, és több száz emberi jogi jogvédővel találkozott, akik révén közvetlen úton ismerte meg azokat a veszélyeket, amelyekkel ők nap mint nap szembesülnek. Gyakoriak az ellenük irányuló zaklatások és állandó nyomás alatt élnek, sokukat börtönbe csukják és megkínozzák – éppen ezért sokan

kénytelenek munkájukat feladni. „Fokozott együttműködés nélkül nem lehetséges eredményt elérni" – hangsúlyozta. Éppen ezért az Európai Parlament, a nemzeti parlamentek, valamint a regionális szervezetek szoros együttműködésére számít, illetve **Sztavrosz Lambrinidisszel**, az **Európai Unió** emberi jogi különleges képviselőjével is rendszeresen konzultál. Sajnálatos módon számos ország nem tartja be az ENSZ által kidolgozott emberi jogi ajánlásokat – mondotta. Ebben kérte a képviselők közbenjárását, hiszen az EP támogatása nélkül a nemzetközi stratégiákat nem lehet megvalósítani. Mindenekelőtt olyan intézkedéseket sürgetett, amelyek országos, nemzeti szinten is biztosítják a mindennapi veszélyeknek kitett jogvédők védelmét.

Az **Európai Bizottság** tisztviselője rámutatott, hogy a jogvédők támogatása régóta szilárd eleme az EU emberi jogi külkapcsolati politikájának. Az **Európai Külügyi Szolgálat** képviselője szintén támogatásáról biztosította az ENSZ jogvédő politikáját, arról tájékoztatva, hogy a külügy keretében a különböző régiókban, továbbá számos országgal konzultációkat folytatnak a jogvédők közvetlen és hatékony védelme érdekében.

Tőkés László EP-képviselő hozzászólásában elmondta, hogy nagy együttérzéssel követi a jogvédők munkáját, annál is inkább, mivel a román kommunista diktatúra, nevezetesen a **Ceaușescu-rezsim** idején maga is hasonló helyzetben volt. Személyes tapasztalatokból tudja tehát, hogy mit jelent a **hallgatás falát** áttörni, és az állandó megfélemlítettséggel szembenézni. Az ügy kezelésében a legnehezebb kérdés az, hogy milyen módon tudjuk megvédeni azokat, akik mellett kiállunk, hiszen ezáltal ők maguk még nagyobb veszélybe kerülnek, és még nagyobb nyomásnak vannak kitéve. Éppen ezért talán az a leginkább célravezető, hogyha a jogvédőkkel fenntartott személyes kapcsolatokat erősítjük meg annak érdekében, hogy megakadályozzuk a brutális visszaéléseket. Képviselőnk azt javasolta, hogy a DROI bizottság olyan látogatások megszervezését irányozza elő, amelyek közvetlen és konkrét védelmet jelentenek az üldözötteknek, és odaadó munkájuk folytatásában jelentenek támogatást számukra.

EMLÉKESTET TARTOTTAK A „FEKETE MÁRCIUSRÓL"

Emlékestet szerveztek a **marosvásárhelyi fekete március 25. évfordulója** alkalmából a székely fővárosban március 19-én. Az **Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács** és **Kincses Előd** ügyvéd szervezésében lezajlott eseményen visszaemlékeztek a negyed évszázada történt marosvásárhelyi összecsapásokra. Ezt megelőzően **Sütő András** és **Jakabffy Attila** marosvásárhelyi sírjánál koszorúztak az emlékest szervezői, valamint Zákonyi Botond, Magyarország bukaresti nagykövete, a Romániai Magyar Pedagógusok Szövetsége és a Sütő András Baráti Társaság.

Tőkés László, az EMNT elnöke külön köszöntötte az esten megjelent **Smaranda Enachét**, megemlítve: idén a Florian Mihalcea vezette Temesvár Társaság kapta meg az **Európai Polgár Díjat**, amivel korábban a Pro Europa Liga társelnökét is kitüntették. Temesvár és Marosvásárhely román személyiségeinek kitüntetése a két nép megbékéléséhez is jó utat mutat – hangsúlyozta az EMNT elnöke, európai parlamenti képviselő, aki az elismerésre Enachét és Mihalceát felterjesztette.

Tőkés László emlékbeszédében elmondta: a román államhatalom által 25 évvel ezelőtt gyakorolt megosztó politika sajnos elérte célját, és a háttérben tevékenykedő kommunisták és titkosszolgálatiak egymás ellen hangolták a marosvásárhelyieket. Felidézte a fekete

márciust megelőző eseményeket, majd rámutatott: a közélet egyes szereplői már azt hangoztatják, hogy magyar szempontból Marosvásárhely elveszett. E kétségtelenül hamis állítás szerinte igazságtételt kíván, hisz e nélkül elképzelhetetlen a sikeres érdekérvényesítés.

Zákonyi Botond, Magyarország bukaresti nagykövete leszögezte: a 90-ben történt marosvásárhelyi ese-

ményekhez – a híreszteléseken ellentétben – Magyarországnak nem volt köze. A diplomata üdvözölte, hogy az utóbbi hetekben elindult a tényfeltárási folyamat a bukaresti bányászjárással kapcsolatban, mely azt ígéri, hogy a rendszerváltás utáni romániai történelem és közélet tisztább és átláthatóbb lesz. Már 1990-ben is nagy szerepe volt a nyilvánosságnak, és érdemes külön odafigyeli arra, hogy az akkori magyar felszólalók milyen felelősségteljesen és egyértelműen fogalmaztak – mondta Zákonyi.

A felszólalásokat követően levetítésre került a *Fehér januártól a fekete márciusig* című film, valamint Boros Zoltán összeállítása a Román Televízió magyar nyelvű adásának felvételeiből.

A vetítések után **Boris Kálnoky** író, újságíró mutatta be Kincses Előd *Fekete március* című – román és magyar nyelven is megjelent – könyvét. Az erdélyi főúri család Németországban élő leszármazottja méltatta Kincses rendszerváltás utáni tetteit és helytállását, valamint megköszönte, hogy a történelmi jelentőségű pillanatokban a jogtudor képes volt helyesen dönteni.

A telt házas emlékest végén **az egykori tüntetések résztvevői** is felszólaltak, visszaemlékezve a fekete márciusra. Az elbeszélésekből kiderült, milyen magyarellenes szövegeket skandáltak a Hodákról és Libánfalváról érkezett, felhergelt és leitatott román verőlegények, miként reagáltak a magyar feliratokra, de olyan esetek is felelevenítésre kerültek, amikor románok és magyarok segítették egymást és közösen igyekezték túlélni a Marosvásárhely központjában zajló eseményeket.

NEMZETI EGYSÉGRŐL, KORRUPCIÓRÓL, ELSZÁMOLTATÁSRÓL

Nemzeti egység, korrupció, elszámoltatás – rendszerváltozás és igazságtétel mottóval tartott március 23-án magyar és román nyelvű sajtótájékoztatót Nagyváradon **Tőkés László** európai parlamenti képviselő, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács országos elnöke és **Nagy József Barna** partiumi régióelnök. A tájékoztató apropójául több kerek évforduló szolgált – szögezte le elöljáróban erdélyi képviselőnk –, így a romániai rendszerváltozás, az RMDSZ megalakulása, a Temesvári Kiáltvány megszületése és a „marosvásárhelyi fekete március" negyedszázados évfordulója, illetve az 1848–49-es magyar polgári forradalom és szabadságharc kitörésének 167. jubileuma.

Ezek kapcsán Tőkés László így összegzett: a Ceaușescu-rezsim megdöntése közös román-magyar vívmány és öröm volt, de nem úgy sikerült, ahogy azt Temesvár hősei annak idején elképzelték, s ennek már 1990 tavaszán hangot adtak a Temesvári Kiáltványban, amely elsőként mondta ki, hogy az antikommunista forradalmat épp a kommunisták térítették el. Ugyanazok, akik megrendezték a marosvásárhelyi magyarellenes pogromot, egymásra uszítva az együtt élő etnikumokat. Szintén **posztkommunista mesterkedés** folyományaként lett pár éven belül egy minden elvet feladó romániai versenypárttá az erdélyi magyarság nemzeti szövetsége, az RMDSZ. Amely aztán az egységdemagógia és hatalmi propaganda örve alatt a **kettős beszéd** bajnokává vált: miközben közös ünneplést követel március idusán, aközben csak a szavazatszerzés érdekében cselekszik. Az igazi nemzeti egység azt kell jelentse az erdélyi magyarság számára, hogy értékelvű politizálással folytatunk megalkuvás- és árulásmentes küzdelmet az autonómiáért és egyéb közösségi jogainkért, elbitorolt javaink restitúciójáért, a múlt bűneinek feltárásáért, az elszámoltatásért és felelősségre vonásért, a társadalmi igazságosságért, valamint az egész Romániát sújtó korrupció ellen – sorolta Tőkés László.

A kívánatos egység – amire az RMDSZ egyes korifeusai nyílt vagy burkolt üzenetekben mostanság ösztönzik a polgári oldalt és a civil szférát – azért kés-

sik, mert az erdélyi magyar társadalmat épp maga az RMDSZ osztotta meg végletesen azzal, ahogyan az utóbbi években politizált és működött, és még most sem hajlik az önrevízióra, sőt inkább csak a közösségeink fölötti uralgás átmentésén és prolongálásán munkálkodik.

Bírálva az egyik legkétesebb hírű megyei RMDSZ-szervezet, a **bihari** vezetőit, az EMNT elnöke leszögezte: eddigi mesterkedéseiket csak tetézi az a hintapolitika, amivel Nagyvárad elrománosításának folyamatához asszisztálnak, újabb példaként Szent László szobrának esetét hozva fel: Tőkés László szerint alapvető követelmény, hogy a városalapító nagy és szent magyar királynak Várad főterén szobra álljon, ahogyan sokáig állt is, s e tekintetben minden politikai megfontolású alkudozás és engedmény káros.

Nagy József Barna a maga során nyugtázta: annak mindenki örül, hogy Nagyváradnak ismét van **magyar alpolgármestere**, de ennek majd a hozadékát kell nézni, nem csupán a látszatát. Egyelőre azt lehet látni, hogy az RMDSZ ifjúsági szervezete, a **Miért** a „ha-

gyományokhoz híven" egy Várad mellett fürdőben tartott kongresszust, amelyre a Bukarestben kormányzó „testvérszervezet", a Szociáldemokrata Párt ifjúsági vezéreit hívták meg. Előző években egyenesen a magyarországi balliberálisok képviselői látták vendégül, amúgy a bihari RMDSZ szoros párt- és üzleti kapcsolatokat ápolt éveken át, mindmáig, a magyar kommunistákkal és szocialistákkal. A szervezet vezetőinek tetemes és látványos **vagyongyarapodása** mögött felsejlik a Medgyessy-Gyurcsány-Bajnai vonallal folytatott határokon átnyúló „együttműködés" is, de Szabó Ödön parlamenti képviselő még a római katolikus egyházból is hasznot húzott magának és kiterjedt rokonságának – emlékeztetett az EMNT régióelnöke.

Újságírói kérdésre válaszolva Tőkés László végül óvatos reményének adott hangot, hogy a Klaus Johannis elnökké választásával és a korrupcióellenes harc kiterjesztésével fújdogálni kezdett frissítő politikai szél **tisztább közéletet** teremt Romániában is, s ebből az itt élő magyarságnak is haszna származik.

SÍNYLŐDIK A KÁRPÁTALJAI MAGYARSÁG

Március 28-án tartotta 2015. évi, immár 26. közgyűlését **Beregszászon** a **Kárpátaljai Magyar Kulturális Szövetség** (KMKSZ). Idén az **Ukrajnában** fennálló háborús viszonyok kölcsönöztek rendkívüli jelentőséget az eseménynek.

Éves jelentésében **Brenzovics László**, a KMKSZ elnöke azt állapította meg, hogy amennyiben az országot sújtó általános válságtól eltekintenénk, „eredményes esztendőről" számolhatna be az érdekvédelmi szervezet életében. Az elvégzett munkát és az elért eredményeket számba véve, a kelet-ukrajnai háborús helyzetről, a mélyülő gazdasági válságról, a reformfolyamat kudarcáról, valamint **a kárpátaljai magyarság elesett állapotáról** számolt be. Köszönetet mondva a magyar kormány, valamint a magyarországi és határon túli egyházak és polgári szervezetek erkölcsi, politikai és anyagi támogatásáért, ugyanakkor kihangsúlyozta, hogy senki nem fogja eltartani őket, „a kárpátaljai magyarságnak magának kell megoldást és kiutat találnia válságos helyzetében".

Bocskor Andrea kárpátaljai európai parlamenti képviselő az országa és magyar közössége érdekében végzett munkájáról és képviselői tevékenységének célkitűzéseiről szólt, a KMKSZ elnökével egyetértésben kifejezve azon meggyőződését, hogy az európai kihatású **orosz–ukrán konfliktus** rendezése nem háborús, hanem békés, politikai úton valósítható meg.

Az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács nevében **Tőkés László** elnök, erdélyi EP-képviselő köszöntötte a közgyűlést, az Erdélyi Magyar Néppárt üzenetét is tolmácsolva egyben. Személyes jelenlétével és beszédében is fontosnak tartotta kifejezni azt a **testvéri szolidaritást**, mely a határok fölötti nemzetegyesítés szellemében és a nemzeti együttműködés rendszerében egymáshoz kapcsolja Kis-Magyarország népét és a külhoni nemzetrészeket. A rendszerváltozás negyedszázados évfordulójáról megemlékezve – húsvét közeledtével – népünk kommunista uralom alóli szabadulását Isten népének az **egyiptomi fogságból** való szabadulásához hasonlította, kifejezve azon reményét, hogy a „szolganépek Bábeléből" (Ady Endre) – a volt szovjet birodalomból – kivált **népek** és **nemzeti kisebbségek**, köztük az ukrajnai magyarok, románok, ruszinok és bolgárok is el fogják nyerni szabadságukat. A külhoni – köztük a kárpátaljai – magyarok számára a mostani válságos átmeneti idők korszakos tétje az ősi szállásterületeinken való megmaradás – mutatott rá erdélyi képviselőnk Beregszászon, utalva a zsinagógából lett kultúrotthon példájával arra, hogy mi nem akarunk sem a zsidók, sem a krími tatárok sorsára jutni. Zárszavaiban arról tájékoztatta a közgyűlést, hogy az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács és a Székely Nemzeti Tanács **közös gyűjtőakciót** indított a Kárpátalján nélkülöző testvéreink megsegítésére, nevezetesen a gyermekétkeztetés céljaira.

Németh Zsolt volt külügyi ál-

lamtitkár, az Országgyűlés Külügyi Bizottságának elnöke régi barátaiként köszöntötte kárpátaljai testvéreit. A háborúban elesett magyar katonákról is megemlékezve Magyarországnak a független és szuverén Ukrajna iránti szolidaritását, valamint a kárpátaljai magyar közösség iránti elkötelezett támogatását juttatta kifejezésre.

Az ukrajnai válság és az ország népét, valamint a magyarságot fenyegető „humánkatasztrófa" körülményei között a **KMKSZ közgyűlése** fokozott felelősségtudattal és elszántsággal készült fel az előtt álló nehéz időszakra és feladatokra. A testület zárónyilatkozatában – egyebek mellett – azon álláspontjának adott hangot, hogy „az európai gyakorlatnak megfelelően a helyi közösségeknek, nemzetiségeknek széles körű jogokat kell nyerniük az önigazgatásra" – mind a tervezett közigazgatási reform, mind az önálló magyar tankerületek létrehozása viszonylatában.

NYILATKOZAT

A **román belügyminisztérium** a saját honlapján tette közzé március 23-án a 2015-2020-as időszakra vonatkozó **közrendvédelmi és közbiztonsági stratégia tervezetét**, alig tíz napot szánva a törvény által előírt közvitára, mielőtt a kormány a dokumentumot elfogadná. A kormányhatározat nyomán jogszabállyá váló „stratégia" a polgárok biztonságát fenyegető veszélyek között első helyen említi „a rasszizmust, idegengyűlöletet, szélsőségességet és az intolerancia minden más formáját, amely etnikai autonómia elérését célozza egyes térségek vagy régiók számára". Magyarán a dokumentum a **közbiztonsági veszélyforrások** közé sorolja az **etnikai autonómia** követelését.

Már önmagában az elképesztő, hogy ilyen fogalmakat, mint rasszizmus, xenofóbia, extrémizmus, intolerancia társít az etnikai autonómiához a román közigazgatási és belügyi tárca közvitára bocsátott dokumentuma. Tovább mazsolázva a húszoldalas stratégiában – amely szó alapesetben a valami/valaki elleni küzdelem „gondosan megtervezett menetét" jelenti –, elfajult tüntetésekről, bűnözők számának növekedéséről, térségi instabilitásról olvasunk, amelyek szintén nagyon kedvezőtlen szövegkörnyezetbe helyezik az autonómia ügyét. Érdekes adalékként kapcsolódik mindehhez a legnagyobb román titkosszolgálat, a Román Hírszerző Szolgálat (SRI) minapi évértékelő gyűlése, amelyen az intézmény megalakulásának 25. évfordulóját is megünnepelték, **Klaus Johannis** államelnök részvételével. Az általunk, erdélyi magyarok által is megválasztott államfő erkölcsi-politikai támogatásban részesíti – és ezt találom én súlyosabbnak – a titkosszolgálatot, kijelentve, hogy a **SRI** „végképpen szakított a múlttal", és messzemenő „professzionalizmussal" tűnik ki, akár az észak-atlanti szövetség viszonylatában is. Aggasztó, hogy új elnökünk mögéje-melléje áll annak a szervezetnek, amely tulajdonképpen a Ceaușescu-féle titkosszolgálati hagyományokat folytatja – gondolunk itt arra, hogy pont a marosvásárhelyi fekete március ürügyén hívták létre, átmentve a **Securitate** akkori állományának és módszereinek nagy részét.

Nem lehet nem észrevenni, hogy a mostani román hatóságok tulajdonképpen az autonómiát besorolják a terrorizmusellenes fellépés jólfésült szövegkörnyezetébe, azaz **kriminalizálják** azt. Kriminalizálnak egy olyan demokratikus intézményt, amely évezredes múltra tekint vissza világszerte – különösképpen Európában –, és az Európai Unió tucatnyi államában is jól működő demokratikus intézményként létezik. Ráadásul a szász eredetű román államfőnek különösképpen emlékeznie kellene az **erdélyi szász közösség** több évszázados, háborítatlan autonómiájára.

Erről a kriminalizálási kísérletről mielőbb tudomást kell szereznie az Európai Parlamentnek, sürgősen kifogást kell emelnünk az ellen, hogy **Románia megsérti** a jogállamiság és az önrendelkezés elveit, súlyos mértékben **korlátozza** a közösségi és önkormányzati jogokat, továbbá **megfenyegeti** azokat a közösségeket, önkormányzatokat és szervezeteket, amelyek az autonómiáért küzdenek. Megengedhetetlen, hogy egy EU-tagország kormánya rasszistának, idegengyűlölőnek, intoleránsnak minősítse azokat, akik síkra szállnak az autonómiáért, miközben az Európa Tanács éppen a Románia közigazgatási átszervezése keretében előterjesztett, a Székelyföld létrehozására vonatkozó önkormányzati indítványok ügyével foglalkozik.

Megítélésünk szerint a belügyminisztérium szóban forgó stratégiatervezetét átdolgozás végett azonnal **vissza kell vonni**, mert ebben a formában még közvitára sem alkalmas.

Kolozsvár, 2015. március 30.

Tőkés László
EP-képviselő

NAGYHETI TALÁLKOZÓK

Húsvét közeledtével, 2015. április 1-jén **Tőkés László** európai parlamenti képviselő, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke két olyan közösséget keresett fel, amelyek különösképpen rászorulnak egyházaink és társadalmunk gondoskodó figyelmére.

Előbb a Caritas Catolica által működtetett **nagyváradi Szent Erzsébet** Öreg**otthonba** látogatott el, hogy igei alapú köszöntésben és bátorításban részesítse annak lakóit. Igehirdetését Pál apostol buzdítására alapozta: „Tartsd meg a hitet és jó lelkiismeretet, melyet némelyek elvetvén, a hit dolgában hajótörést szenvedtek." (1 Tim 1,19) Méltatta a szépkorúak egykori és mai helytállását: „Életük útjának javát ezek a drága asszonyok és férfiak már megjárták. Ennek az útnak nem egy könnyű állomása öregkorukra, betegségükben

bekerülni egy közösségi otthonba, de nagyon fontos, hogy ebben a helyzetükben is megőrizzék a hitüket." Ebben jelent nagy segítséget számukra az Egyház anyai gondoskodása, ez az öregotthon, mely szintén azt az isteni szeretetet példázza, amelyről az ige szólt – fogalmazott Tőkés László rövid prédikációjában. Az otthonban élők – **katolikusok** és **reformátusok** – örömmel fogadták a jeles látogatót, akivel a közös imádkozás és éneklés után kötetlen beszélgetést is folytathattak. Az előző Királyhágó-melléki püspök húsvéti ajándékképpen több ládányi gyümölcsöt adományozott az otthonnak.

Ugyanaznap Tőkés László **Bihardiószegen** kereste fel az ottani **roma közösség kisiskolásait.** A helybéli általános iskola több épülete közül a Zichy kastéllyal szemköztiben várták a másodikosok és harmadikosok, akik éppen **Nagy Ilona** vallástanár irányításával tanulgatták a húsvéti énekeket. A két osztály tanítói, **Szabó Tünde** és **Annamária** a gyermekekért érkező szülők társaságában köszöntötték Tőkés Lászlót, akit **Nagy József Barna** szociális munkás, az EMNT régióelnöke mutatott be az élénk érdeklődésű elemistáknak, akik aztán ügyesen válaszolgattak a vendég kérdéseire egy rögtönzött, interaktív vallásóra keretében. Erdélyi képviselőnk a háborgó tenger lecsendesítésének jézusi történetéről beszélt, majd a húsvéti ünnepkör szimbolikája révén tudatosította a hallgatóságban: **Jézus Krisztus legnagyobb győzelmének** megünneplésére készülünk, hiszen ő egyenesen a halál fölött diadalmaskodott.

A közös imádkozás és éneklés után Diószegen is az ajándékosztás pillanatai következtek. S míg a gyermekek önfeledten bontogatták és mustrálgatták csomagjaikat, amikből a csokinyuszik és csokitojások sem hiányozhattak, Tőkés László a felnőttekkel beszélgetve tájékozódott a helyi magyar és cigány közösség helyzetéről.

BRÜSSZEL BE AKARJA TARTATNI A KÖRNYEZETVÉDELMI ELŐÍRÁSOKAT A CIÁNTECHNOLÓGIA ALKALMAZÁSAKOR

Az Európai Bizottság folyamatos, szoros figyelemmel kíséri az uniós környezetvédelmi jogszabályok tagállami végrehajtását a ciántechnológiát alkalmazó aranybányászat során, és határozottan fel fog lépni, ha megszegik az EU előírásait – ígérte **Karmenu Vella** (képünkön) környezetvédelmi EU-biztos március 10-én Strasbourgban **Hölvényi Györgynek**, a Fidesz-KDNP európai parlamenti képviselőjének, aki a **tiszai ciánkatasztrófa 15. évfordulója** kapcsán kezdeményezett vele találkozót.

Hölvényi György felsorolta a cianidos aranybányászatban rejlő veszélyeket, és hangsúlyozta, hogy Európa polgárait csak az ilyen technológia alkalmazásának uniós szintű tilalma óvhatja meg egy újabb katasztrófától. „Míg egy tonna bányászott földből 2 gramm, addig egy tonna újrahasznosított elektronikai hulladékból 300 gramm arany nyerhető ki” – hívta fel Vella biztos figyelmét a magyar néppárti EP-képviselő, és egyben emlékeztetett: 2010-es határozatában az EP – **Áder János** és **Tőkés László** indítványára – elsöprő többséggel szólította fel az Európai Bizottságot a cianidos bányászati technológiák uniós betiltására, ám a Bizottság azóta sem tett semmit ezen a téren.

A hivatkozott EP-határozat **5. évfordulója** alkalmából, május 5-én Tőkés László erdélyi képviselő 31 kollégájával együtt közös folyamodványban fordult az Európai Bizottság környezetvédelmi biztosához azt kérve, hogy az európai bizottság minél hamarabb szerezzen érvényt a parlament határozatának. Nyomatékosan felhívták a biztos figyelmét arra, hogy az európai törvényhozás egyértelmű felszólítása ellenére a Bizottság mint végrehajtó szerv mindmáig adós a végrehajtással. Közben az új román államfő, **Klaus Johannis** a bukaresti kormány és az erdélyi Verespatakon cianidos kitermelést tervező kanadai vállalat közti tárgyalások újrakezdését szorgalmazta, noha a múlt év végi választási kampányban még azt mondta, nem érthet egyet egy olyan technológiával, amely környezeti katasztrófákhoz vezethet.

KÖSZÖNTÉS

Születésének 85. jeles évfordulóján Isten iránti hálaadással köszöntöm **Csoóri Sándor** költőt, a magyarországi rendszerváltozás kiemelkedő alakját, a poraiból újjászületett **Magyarok Világszövetségének** új korszakot nyitó, volt elnökét.

Erdélyi magyarként külhoni nemzettársaim köszönetét és elismerését tolmácsolom azért, hogy annak szellemi atyjaként, meghatározó szerepet játszott a rendszerváltozás egyik legnagyobb megvalósításának számító **Duna Televízió** létrehozásában.

A Duna Televízióval egyetemben Isten éltesse sokáig Csoóri Sándort!

Brüsszel, 2015. február 4.

Tőkés László

BESZÉD AZ ERDÉLYI MAGYAR NÉPPÁRT KÜLDÖTTGYŰLÉSÉN

Tisztelt küldöttgyűlés, tisztelt vendégek, tisztelt küldöttek, hölgyeim és uraim!

Kedves testvéreim!

Kodály Zoltán azt mondta volt, hogy „művészetben és magyarságban megalkuvást nem ismerek". A művészet értékeinket, magyarságunk nemzeti érdekeinket jelenti számunkra – ez egy egészen európai gondolat.

Európában mint értékközösségben nem ismerünk megalkuvást művészetben és magyarságban, hiszen nyelvében, kultúrájában, értékeiben él a nemzet. Őrizzük, gyarapítjuk, védjük értékeinket, védjük, érvényesítjük nemzeti érdekeinket, megalkuvás nélkül. Ezt tettük az elmúlt 25 esztendőben, erre vállalkozott az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács is, és ezt képviseli az Erdélyi Magyar Néppárt.

Az EMNT üdvözletét is hozom, néppárt-védnöki jókívánságaimat is kifejezem.

Kodály mellett Nehémiás prófétát is idézem, aki leírja, hogy amikor a fogságból visszatérő nép belefog Jeruzsálem falainak építésébe, meghallván „Szanballat és Tóbiás, továbbá az Arábiabeliek, az Ammoniták és az Asdódeusok, hogy javítgattatnak Jeruzsálem kőfalai, és hogy a törések betömése megkezdődött, felette nagy haragra gerjedének". A pogány vezérek így csúfolják őket: „Mit művelnek e nyomorult zsidók? Vajjon megengedik-é ezt nékik? Talán áldozni fognak? Hát bevégezik ma? Avagy megelevenítik a köveket a porhalmazból, holott azok elégtek?!"

Jeruzsálem kőfalainak a megépítése az épülő magyar életet jelentheti számunkra. Csúfolódás közepette végezzük ezt. Gondoljunk itt a zászló- és himnuszháborúra, az anyanyelvünket érő mindennapi sérelmekre, intézményeinknek a tönkretételére és a sort folytathatnám. Jeruzsálem falainak építői nem alkusznak: fegyvert fognak, harcolnak fiaikért, leányaikért, testvéreikért, feleségeikért és házaikért, életükért, értékeikért, zsidóságukért. Mi a mi magyarságunkért. Ebben a küzdelemben és építésben telik életünk, miközben nem alkuszunk. Hit szükséges ahhoz, hogy ezt a harcot folytathassuk, és közben a „vár" falait is építhessük. Hit, küzdelem és munka. Ha tetszik: 25 évvel a rendszerváltozás kezdete után még mindig. Gondoljunk falvainkra, a falurombolás ördögi tervére. Falvainkért, házainkért, mieinkért küzdünk. Ez volt a kiindulópont egy negyed századdal ezelőtt. Erre emlékezünk, és újból elkötelezzük magunkat ugyanerre a küzdelemre és munkára. Vajon megvan-é bennünk az a hit, mely akkor érte el tetőfokát, a csodálatos változások idején.

Az RMDSZ is fennállásának 25 éves évfordulóját ünnepli, nagyszabású programsorozat keretében, éppen ma este, Kolozsváron. Gálaműsorral indul. Vendégük lesz Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes, és ott lesz Markó Béla, volt RMDSZ-elnök – erről a helyről is üdvözöljük őket, habár az a rossz érzésünk meglehet, hogy az RMDSZ dicső múltjával akarja igazolni sivár jelenét, és jubileumi kampánysorozatával akarja visszahódítani elapadt szavazóbázisát. Kelemen Hunor nemrégen a marosvásárhelyi emlékezésükön jelentette ki, hogy soha nem a személyes érdeket nézték, mindannyian büszkén és bátran küzdöttek – a szervezet elöljárói.

Mi inkább önvizsgálatra hajlunk és szólítunk fel másokat is az elmúlt 25 év viszonylatában. Jubileum helyett önvizsgálat. Bizonyára ott lesznek ma délután közöttük a „neptuniak" is, akik közül ketten is marosvásárhelyiek, de közöttünk van mindenképpen, Erdélyországban, Neptun nyomasztó öröksége. Ez nehezedik ránk – mostanság olvashatunk egy sorozatot erről. Micsoda társaság – döbbentem rá, amikor Allen Kassof, Livia Plaks, Larry Watts, David Binder nevét olvastam. Viorel Hrebenciuc, Ioan Talpeș, George Maior titkosszolgák nevének társaságában. Az Átlátszó Erdély írja, hogy még nagy értékű ajándékokat, esetenként pénzösszegeket is juttattak a magyar fél képviselőinek. Az elvtelen egyezkedés korrupt hátterére is fény derül lassan. Huszonöt év pusztai vándorlás nyomán jó visszagondolni, fény- és árnyoldalaival együtt, hogy honnan indultunk, és megbecsülni, hogy hova jutottunk. A számokkal játékosan számolva: 25 év után még talán 15 évre volna szükség ahhoz, hogy az ígéret földjére eljussunk négy évtizednyi bolyongás után. Vajon jó irányba haladunk-e, vagy pedig ez a 25 év 40-re meghosszabbodik? Inkább volna szükségünk önrevízióra, mint dicshimnuszos ünneplésre. Önmagunk revíziójára, amint Makkai Sándor, Erdély nagy püspöke megfogalmazta.

De azt se felejtsük el ezen az évfordulón – miután már túl vagyunk a temesvári évfordulón –, hogy ennek a szervezeti jubileumnak mi is részesei lennénk s vagyunk, hiszen együtt indultunk, miként a reformátusok együtt hajdan a katolikusokkal, a miénk is ez a 25 év. RMDSZ-alapítók is vannak itt szép számban, külön megemlítem Toró T. Tibor elnök urat, valamint Szilágyi

Zsoltot alelnököt, az én munkatársamat. Mi is, sokan mások is közéjük tartozunk, és a mi történetünk is részét képezi a 25 év történetének. Osztozunk az eredményekben, és sajnos kénytelen-kelletlen osztoznunk kell a kudarcokban, az úttévesztésekben is. Mi nem ünnepelni jöttünk erre a küldöttgyűlésre. Bár megtehetnénk! Mi nem ünnepelni jöttünk, hanem számba venni a megtett utat, értékelni, elemezni ezt a kialakult helyzetet. Megbeszélni közös dolgainkat, levonni a megfelelő következtetéseket. Sőt továbbmenve: alternatívákat építeni, konokul, kitartón, megalkuvás nélkül, kitűzni a közös célokat, kidolgozni, átalakítani, újraformálni, nemzetstratégiánkat. Rendszerváltozást elérni az erdélyi magyar nemzetpolitikában – ha szükséges. Márpedig szükséges pályakorrekciót végrehajtani, nemcsak az általános erdélyi magyar politikában, hanem a saját házunk táján is, az Erdélyi Magyar Néppárt politikájában.

Másmilyen módon ugyanez vonatkozik az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanácsra, ezen belül pedig azért jöttünk, hogy megújítsuk a nemzeti politizálást, megújítsuk az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanácsot, az Erdélyi Magyar Néppártot, megerősítsük táborunkat. De az is fontos célkitűzésünk lehet, hogy párbeszédet, új magyar összefogást kezdeményezzünk és munkáljunk, hogy újabb erőfeszítést tegyünk nemzeti erőink összefogására. Élnünk kell az adott lehetőségekkel, a mostani, kedvezőnek tűnő romániai politikai helyzettel. 1989 óta még soha nem volt annyira egységes a magyarság, mint amikor közel 90%-ban egységesen a mostani államelnökre adta le szavazatát. Túlságosan messzemenő következtetéseket önmagában ebből nem lehet levonni, viszont az azóta történtek és bizonyos jelek feljogosítanak bennünket arra, hogy reménységgel tekintsünk az előttünk álló időszakra, ha nem is olyan mértékű változásra számítunk, mint 2010-ben a magyarországi választások után, de mindenképpen változásra számíthatunk Klaus Johannis elnök megválasztatása és az ezzel járó politikai fejlemények láttán.

Johannis azt tűzte ki célul, hogy „Romániát európaivá tegye" – tőle idézek –, hogy új korszakot nyissanak a román demokráciában. A szavait tettek is követik, legalábbis gesztusértékű cselekedetek. A történelmi és társadalmi igazságosság ügyét szolgálja – példának okáért ez esetben – nem csupán a holokauszt-túlélők kitüntetése az auschwitzi haláltábor felszabadításának 70. évfordulóján, hanem a bűntelen szászok és svábok elhurcolásáról való megemlékezés. Mindkét eset a kollektív bűnösség ellen szól, és méltán remélhetjük, hogy ez a figyelem ki fog terjedni a magyarságra is, mint ahogy a volt politikai foglyokról és a kommunizmus áldozatairól és üldözötteiről sem feledkezett meg, az új román államelnök. Aki nemcsak a történelmi, hanem a társadalmi igazságosság irányában is komoly lépéseket tesz, amikor a korrupció ellen veszi fel a küzdelmet. Nemrégen egy volt belügyminisztert és egy alkotmánybírót állítottak elő korrupció gyanújával. Már nem győzzük számolni, hogy hány vezető politikus kerül vád alá. Anélkül, hogy mélyebben belemennék ebbe a kérdésbe: ha új korszakot ígér az államelnök a román demokráciában, mi ebbe beleértjük azt is, hogy a kisebbség-, illetve a magyarságpolitikában is új korszaknak kellene kezdődnie. Inkább a magyarságpolitikát emelném ki, mert mi nem egy kisebbség vagyunk a 18–19 közül, mi nem a kisebbségpolitika általános tétele vagyunk, hanem magyarságpolitikában kell gondolkoznunk, és fontos volna felvennünk a kapcsolatot rövidesen az államelnök úrral, hogy erről is szót értsünk vele, a magyarságpolitika kérdésében. Ugyanezt értem és vonatkoztatom az egyházpolitikára. Keserves 25 esztendő telt el – mondom én, mint egykori gyakorló püspök –, és az egyházpolitikában is újításra van szükség. Örömmel töltött el bennünket az az újfajta viszonyulás, amelyet az államelnök az egyes felekezetek iránt tanúsít. Remélem, hogy sor kerül majd a reformátusokra, általában a protestánsokra és a többi felekezetekre.

Akár évértékelőt vagy korszakértékelőt is tarthatnánk ennyi idő után, és egy politikai újulásnak ígérkező időszak küszöbén. De legfeljebb csak bizonyos elemei találhatók meg beszédemben ebből a műfajból. Azzal a kérdéssel folytatom, hogy mi a magyarság mostani állapota. Visszaemlékszem, hogy 1990-ben maga Iliescu elnök és több megbízottja környékezett meg annak idején, arra akartak rávenni, hogy vállaljak egy olyan szerepet, amelynek keretében ők a románokkal foglalkoznak, én a magyarokkal foglalkozzak: noi cu ai noştri, voi cu ai voştri – így fejezték ki magukat. Egy olyan neptuni típusú szerepre akartak megnyerni engem mint a temesvári forradalom úgynevezett hősét. Természetesen nem vállalkoztam egy ilyen kiemelt megbízatás-jellegű szerepre, de utóbb megértettem, hogy mire ment ki a játék. Akkor még nem értettem. Meg kellett találniuk a magyarság körében azokat a megfelelő embereket, akik – akár Neptunban, akár a titkosszolgálat védőhálója alatt – hajlandók lesznek a hatalommal együttműködve a magyarságot karámba terelni, kordában tartani és manipulálni. Ez jutott eszembe, amikor a magyarság mostani állapotáról mélyebben elgondolkoztam, látván, hogy a magyarság a kezdeti lelkesedésből és cselekvőkész állapotából mi maradt... Sikerült megosztani a

magyarságot. Leszerelni az RMDSZ-t és úgymond lefizetni pozíciókkal, tisztségekkel, hatalommal és pénzzel. Hogy a román hatalom az idők folyamán milyen sikeresen semlegesítette a kezdetben teljes akcióegységben cselekvő történelmi egyházainkat. A magyar civiltársadalmat miként sikerült elerőtleníteni, és az RMDSZ

klientúrájává alacsonyítani – tisztelet a kivételnek. A kifárasztás politikája milyen sikeres volt, hogy ma már legfeljebb zászlóügyben harcolhatunk oly kitartóan. De talán a hatalom ezt is akarja: hogy vesztegessük el az erőnket, az amúgy igen fontos zászlóügyben, de kétségtelen, hogy a horogra akadt hal kifárasztásának az esetével van dolgunk. 25 éve fárasztanak, megosztanak, levadásznak és elerőtlenítenek bennünket.

A fő baj, hogy a nemzeti oldal is szétszakadt. Az EMNP létrehozását sokan vitatták és vitatják még mind a mai napig, de kényszerhelyzetben voltunk kénytelenek megalakítani. A Magyar Polgári Párt kifakulása és eltorzulása láttán egy hatékony, célravezető eszközt kívántunk magunknak, amely következetesen viszi végig a fórummozgalom, az autonómiatanács megalakulásával együtt járó munkát, és folytatja azt a törekvést, amely amíg tehette, az RMDSZ-en belül, miután már nem tehette, az RMDSZ-en kívül vette fel a küzdelmet önrendelkezésünkért, magyar nemzeti érdekeinkért, az erdélyi központú magyar politikáért. Nagy baj, hogy immár nem csupán a hatalom oldalvizein evező RMDSZ-től váltunk el, hanem a nemzeti oldal is megoszlott, és ebben a megosztásban egy látszatpartnerség is közrejátszik az RMDSZ és az MPP között. Az is igen nagy baj volt, hogy az EMNT és az SZNT a szétfejlődés irányába indult. Nagy örömmel nyugtázom és állapítom meg, hogy ezen ma már túl vagyunk, és a két nemzeti tanács az utóbbi időszakban és remélhetőleg a közeljövőben közösen és egységesen indul tovább az autonómiáért, mint ahogy az Erdélyi Magyar Néppárt is következetesen kitart a föderalizmus, a regionalizmus és az autonómia fémjelezte nemzeti politikája és stratégiája mellett.

Gondunk az is, hogy felemásak a kapcsolataink a magyarországi politikai élettel. Gondunk az, hogy a legutóbbi választásokon a Fidesz és az RMDSZ viszonya megzavart bennünket. Egyesek azt mondják, hogy „a Fidesz lakájpártja" volnánk, mások pedig úgy fogalmaztak, hogy „ejtették Budapesten az EMNP-t". Természetesen nem kell „felülni" minden híresztelésnek, mint annak sem, hogy meg akarják vonni tőlünk az EMNT irodahálózatának a támogatását. Ezek diverziós híresztelések és cselekmények. Mi nem konjunkturális okokból, hanem elvi és értékelvi alapon haladtunk együtt a Fidesszel jóban-rosszban, akkor is, amikor nem volt hatalmon és akkor is, amikor kormányra került, mert minket közös érdekeink, elveink kapcsolnak össze. Ezért is nyugodt a lelkiismeretünk a jövőbeli kapcsolatok tekintetében.

Mindent egybevetve, védnökként és az EMNT elnökeként azt a folytonosságot ajánlom a küldöttgyűlés figyelmébe, amely a neptuni bűnesettől fogva és a magyar politika azt követő eltorzulása időszakában is mindvégig jellemzett bennünket: folytatjuk nemzeti érdekeink mentén a küzdelmünket. Ehhez kívánok jó munkát az EMNP mai gyűlésének. Nagyon nagy a tétje ennek a küldöttgyűlésnek. A hazai magyar nemzeti politizálás jövője függ ettől – gondolom, nem túlzok. Mert ha kudarcot vall az EMNP mint politikai út és kísérlet, akkor talán hosszú időre eljátsszuk az esélyét a folytatásnak. Tehát nagy felelősségre van szükségünk. Nem követhetjük a következmények nélküli politizálás útját! Meg kell újítanunk az EMNP-t, még működőképesebbé kell tennünk, stratégiáját ki kell egészítenünk, a szervezeti építkezés nagy munkája vár reánk, és saját lábunkon kell megállnunk. Egy kis túlzással azt mondhatnánk, hogy az RMDSZ bukaresti talajon áll, egyesek pedig Erdélyben budapesti talajon akarnak megállani – egyik út sem célravezető. Szükségünk van a bukaresti partnerségre, és szükségünk van a határok feletti nemzeti közösség keretében Budapest támogatására, de tudnunk kell, hogy nekünk a saját lábunkon kell megállanunk.

Nos, azt is mondhatjuk, hogy a Toró-korszak után vagyunk, ez történelmileg nagyon rövid korszak, de a rendszerváltozás távlatából nézve Toró T. Tibor mindvégig ott állt az élen, bajtársaival együtt. Én magam is szövetségese voltam, egymásnak szövetségesei voltunk mindig, és ezt a folytonosságot semmi okunk nincsen megtagadni, mert adott esetben nem mi vagyunk gyengék, hanem az ellenfél erős – mint a fociban. Nem szégyen kikapni egy olyan hatalmi gépezettől, ami a mi teljes megsemmisítésünkre és felőrlésünkre törekszik immár közel száz esztendeje. Hangsúlyozom: megvannak a mi hibáink, a mi felelősségünk, a mi gyengeségeink, de alapvetően azt gondolom, hogy ez a nemzeti politikai irányvonal mindig is őrizte a folytonosságot, és megmentette az esélyét annak, hogy helyes irányban haladhassunk tovább az „ígéret földje" felé.

Az új magyar egységről beszéltem. Ezt ajánlanám figyelmükbe védnökként és az EMNT elnökeként. Ezt már az év elején meghirdettem egy sajtóértekezleten. Nem öncélúságból, nem taktikai meggondolásból tettem, hanem azért, mert sokak véleményében osztozva én is úgy gondolom, hogy ha ezt nem sikerül megvalósítanunk, akkor nagy baj történik velünk. Ezért újult erővel, újból és újból törekednünk kell az új magyar egységre, az összefogásra, melynek vannak szerény példái. Gondolok itt a 2009-es európai parlamenti választásra. Az Erdélyi Magyar Egyeztető Fórum létrehozására. A Székelyföldi Nagy Menetelésre és másokra. De sajnos mindig visszacsúszunk abba az állapotba, amelyben a magyar egypártrendszer mindent elnyom és letarol, mondván, hogy egység csak az RMDSZ ernyője alatt létezik, és az RMDSZ-en kívül nincsen politika, nincsen élet – ekképpen tévesztve össze a pártegységet a nemzeti egységgel.

Az új magyar egység keretében a következőket gondolom: örömmel újságolhatom, hogy az EMNT és az

SZNT elnökei megegyeztek abban, hogy stratégiai partnerségre lépnek, és két nemzeti tanács vállvetve harcol egy integrált autonómiapolitika képviseletében. Nyilván e két nemzeti tanács fontos pillére az autonómiaharcunknak. Szintén ebben az új egységben gondolom el az EMNP és az MPP közötti együttműködést, illetve fúziót. A Magyar Polgári Párt jelentős része már teljesen meggyőződött arról, hogy a nemzeti oldalnak együtt kell politizálnia, de még nagyon komoly akadályok állnak annak útjában, hogy a két párt egyesüljön. Reméljük, hogy ezután a küldöttgyűlés után a mi részünkről is minden akadály elhárul, és sikerülni fog egyesíteni nemzeti politikai erőinket.

Az RMDSZ-ben is gondolkoznunk kell – mondom én, noha stratégiai partnerségre egyelőre nemigen gondolhatunk, mert akkor úgy járnánk, mint a polgári párt, amely maholnap már egy tagozatává válik az RMDSZ-nek. Az szükséges az RMDSZ-szel való együttműködéshez, hogy gyökeres irányváltás történjék az RMDSZ-ben, példának okáért az áprilisi kongresszusukon. Akár át is nevezhetnék a Romániai Magyar Demokrata Szövetséget Erdélyi Magyar Demokrata Szövetséggé, ahogyan kezdetben nagy vita folyt erről, és eredeti szándékunk ez volt, én mint alapító atya elmondhatom, de ez a szándékunk meghiúsult. Névváltozással vagy névváltozás nélkül, de mindenképpen erdélyi magyar demokrata szövetséggé kell válnia ahhoz, hogy velük együtt tudjunk működni. De arra is kell gondolni, hogy vannak olyan erők az RMDSZ-ben, olyan becsületes, nemzeti elkötelezettségű erők, amelyek készek volnának velünk együttműködni, és talán lesz annyi erejük, hogy ne engedjenek az RMDSZ-nomenklatúra bukaresti diktátumának. Tehát nagy változásokra volna szükség az RMDSZ-ben ahhoz, hogy a magyar egység megvalósuljon, de mindenképpen el tudom képzelni azt, hogy az autonómia mellett, feltétel nélküli párbeszédre és együttműködésre vállalkozzunk. Természetesen ahhoz a javaslathoz is csatlakozunk, amit legutóbb az SZNT tett közzé, hogy lépjen újból működésbe az Erdélyi Magyar Egyeztető Fórum. Akár így, akár úgy, de semmiképpen nem szabad lemondanunk az új magyar összefogásról, és dolgoznunk kell ezen. Az egész szférával át kell gondolnunk az együttműködést, az egyházakat pedig külső támogatókként kell megszereznünk, körültekintő tárgyalásokkal, hiszen az egyházakat mélyebben nem tudjuk bevonni a politikai életbe.

Az új magyar összefogásnak elvi követelménye kell legyen, hogy egységes intézményi keretben menjen végbe, amint már utaltam rá, ne az RMDSZ ernyője alatt, és a pártérdeket a nemzeti érdek múlja felül ebben az esetben. Arra is felkérjük az RMDSZ-t – ennek margóján –, hogy szüntesse meg a nemzeti oldal megosztására irányuló látszat-együttműködését a Magyar Polgári Pártnak a vezetőivel, hiszen ez semmi egyébre nem jó, csak arra, hogy az MPP-t és EMNP-t eltávolítsa egymástól.

Végül, de nem utolsósorban néhány felvetés: a választási törvényről folyik a konzultáció Bukarestben. Nagyon fontos volna a választási törvény átalakítása. Én javasolnám a képviseleti elvnek az érvényesítését az ötszázalékos küszöb alatt úgy, ahogy egyes volt jugoszláv tagállamok esetében történt. A szavazatok arányának megfelelő számban juthassanak be a magyarság képviselői Románia Parlamentjébe. Legrosszabb esetben 3%-ra szállítsák le a bejutási küszöböt, hogy lehetővé váljon a magyar kisebbségi nemzeti közösség esetében is a politikai pluralizmus megvalósítása. Politikai pluralizmus nélkül nem tudunk kijönni ebből a csávából, amelybe állandóan visszalöknek bennünket. Már szóltam róla, de megismétlem, a magyarok iránt is egy olyanfajta jóvátételre kérjük az államelnököt, mint ahogyan történt a németek, a szászok és a svábok irányában. Kívánjuk a kommunizmussal való szembenézés politikájának a folytatását, és támogatjuk a kommunizmus áldozatai múzeumának létrehozására vonatkozó javaslatot. Folytassuk a párbeszédet a románokkal, nagyon jó kezdeményezések voltak Sepsiszentgyörgyön, Nagyváradon, éppen Szilágyi Zsolt államelnökjelölt részvételével zajlott egy ilyen találkozó. Legutóbb pedig az Erdélyi Demokratikus Liga, az autonomista-transzszilvanista mozgalom tagjaival találkoztunk, Izsák Balázs SZNT-elnök is ott volt. Sabin Ghermannal egyetemben kapcsolódjunk ehhez a párbeszédhez, de ügyeljünk, nehogy „elhidasodjon" ez a román–magyar közeledés, ez nagyon fontos szempont. Keressük meg a románokkal való párbeszéd lehetőségét, de semmiképpen ne a neptuni úton haladjunk. Ezt is nagyon fontos kikötnünk, mert februárban megint készülnek egy ilyen neptuni találkozóra, amelyből, gondolom, kimondhatjuk, hogy nem kérünk. Javasolom továbbá, hogy a Szekuritáté vonuljon ki az egyházból. Olvastuk Stelian Tănase felhívását, amelyben arra szólította fel akkor még elnöki minőségében George Maior elnököt, hogy vonják ki a fedett ügynökeiket a román közmédiából. Gondolom, mi is hasonló kéréssel fordulhatunk hozzájuk, 25 évvel a kommunista diktatúra bukása után, hogy vonják ki a fedett ügynökeiket szervezeteinkből, pártjainkból, egyházainkból, mely titkosszolgálati aknamunka még mindig egyik legsúlyosabb akadálya a nemzeti megújulásnak és felemelkedésünknek.

Végül megismétlem azt a javaslatomat, hogy kérjünk találkozót Klaus Johannis államelnöktől, és hivatalos formában terjesszük elé magyarságunk, az Erdélyi Magyar Néppárt és az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács álláspontját, kívánságait és javaslatait.

Marosvásárhely, 2015. január 31.

Tőkés László

2015 MÁRCIUSA AZ EURÓPAI PARLAMENTBEN

A **Deputáció** először 2008-ban jelent meg, **Tőkés László** európai parlamenti képviselő sajtóirodájának értesítőjeként, alkalmi kiadványként, rá egy évre már havi, majd negyedévi rendszerességgel. A periodika legtöbb számában megtalálható volt képviselőnk politikai-közéleti szerepléseinek eseménynaptára, általában havi bontásban. Az európai parlamenti aprómunka – amely főként törvényhozói és diplomáciai, köz- és érdekképviseleti jellegű – bemutatásának terjedelmi korlátai vannak, és hát az is tény, hogy a mindennapi rutin nem mindig szolgál érdekességekkel. Tájékoztatásképpen, mutatóban ragadtuk ki ezúttal egyetlen „munkás" hónapot a sok közül annak érdekében, hogy az olvasónak fogalma legyen arról, hogy mi mindennel kell foglalkoznia képviselőnknek az Európai Parlamentben.

Március 2-5., Brüsszel

Március 2.

• **Az EP Külügyi Bizottságának (AFET) ülése.**

Március 3.

• **Az AFET néppárti egyeztető ülése.**

• **A Magyar Néppárti Küldöttség (Fidesz-KDNP) heti ülése.**

• **Találkozó Kárpát-medencei magyar vezetőkkel** Pelczné Gáll Ildikó fideszes képviselő szervezésében. Részt vettek: Orosz Ildikó, a Kárpátaljai Magyar Főiskola igazgatója, Pásztor István, a VMSZ elnöke (Szerbia), Darcsi Karolina, a KMKSZ politikai-kommunikációs titkára, Berényi József, az MKP elnöke (Szlovákia), Gubík László, a Fidesz-KDNP európai parlamenti képviselőjelölt-listájának 21. helyén szereplő jelölt (Szlovákia), Kelemen Hunor, az RMDSZ elnöke (Románia), Brendus Réka külügyi főosztályvezető-helyettes (Magyarország), Horváth Ferenc, a Muravidéki Magyar Önkormányzati Nemzeti Közösség elnöke (Szlovénia).

Norov

• **Találkozó egy bosznia-hercegovinai küldöttséggel,** a Magyar Fejlesztési Bank brüsszeli képviselete igazgatójának, Harsányi Csabának a kezdeményezésére. Célja: Bosznia-Hercegovina európai integrációjának előmozdítása, az Európai Néppárt és Bosznia-Hercegovina közötti kapcsolatok erősítése. A küldöttség tagjai között szerepelt a közép-boszniai kanton részéről Sedzad Milanovic gazdasági miniszter és Nedzad Brankovic, a Demokratikus Akciópárt (SDA) elnökségének tagja, Bosznia-Hercegovina volt miniszterelnöke, valamint Sead Causevic, Gornji Vakuf-Uskoplje közép-boszniai város polgármestere.

• **A Keleti Partnerség és Bővítés Néppárti Munkacsoport ülése** Sandra Kalniete lett képviselő, a néppárti frakció alelnöke vezetésével.

• A brüsszeli Magyar Házban a **Fidesz Polgári Szalonja** elnevezésű rendezvény keretében látták vendégül a határon túli magyar pártok és szervezetek vezető képviselőit. Az est háziasszonya Pelczné Gáll Ildikó EP-képviselő volt. Az elhangzott beszédeket családias alkalmi fogadás követte.

Március 4.

• **A Néppárti Politikai Csoport rendes ülése.**

Március 9-12., Strasbourg, EP-plenáris

Március 9.

• **Az EP Külügyi Bizottságának (AFET) ülése.** Napirendjén szerepelt egyebek mellett az európai szomszédságpolitika felülvizsgálatának kérdése, Johannes Hahnnak, az európai szomszédságpolitikáért és csatlakozási tárgyalásokért felelős biztosának jelenlétében. A képviselők – többek között – megszavazták az Ukrajnának nyújtandó makrószintű pénzügyi támogatás tárgyában előterjesztett jelentést, amelynek előadója Jacek Saryusz-Wolski lengyel néppárti képviselő, az AFET alelnöke volt.

• **Ebéd Vlagyimir Norovval**, az Üzbég Köztársaságnak a Benelux-államokban akkreditált nagykövetével, eszmecsere az uniós–üzbég kapcsolatok jelenlegi állapotáról, az emberi jogokról, valamint a gazdaság és a kultúra terén folytatott együttműködés és párbeszéd erősítéséről.

Március 10.

• **Az EP plenáris** ülése. Zárószavazás az elkészült jelentésekről, indítványokról

• **Ünnepélyes plenáris ülés.** Az EP díszvendégeként beszédet mondott II. Abdullah, Jordánia királya.

• **A Magyar Néppárti K**üldöttség (Fidesz-KDNP) heti ülése.

• **Koszorúzás március 15-e tiszteletére.** Nemzeti ünnepünk alkalmával néppárti küldöttségünk minden évben megkoszorúzza Petőfi Sándor strasbourgi emlékművét.

• **Az AFET néppárti egyeztető ülése.**

• **A Néppárti Frakció Páneurópai Munkacsoportjának ülése.** A havi rendszerességgel Strasbourgban megrendezett páneurópai csoportülés meghívottja ez alkalommal Lulzim Basha, Tirana polgármestere volt, akik Albánia európai integrációjának a kihívásairól tartott előadást.

• **A néppárti frakciónak a kultúrák és vallások közötti párbeszédért felelős munkacsoportja havi ülése** Jan Olbrycht lengyelországi és Hölvényi György magyarországi képviselők vezetésével.

• **A Néppárti Politikai Csoport rendes ülése.**

• **Plenáris viták.** A parlament – egyebek mellett – vität folytatott az ebola elleni nemzetközi küzdelemről, valamint a Szerbiáról, Montenegróról és Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaságról szóló 2014. évi országjelentésekről, valamint Koszovó európai integrációs folyamatáról. A macedóniai és a koszovói vitákban – az AFET tagjaként – Tőkés László is felszólalt.

Március 11.

• **Ökumenikus imareggeli** (Prayer Breakfast)

• **Az EP plenáris ülése**. Zárószavazások.

• **Plenáris viták.** A parlament – egyebek mellett – olyan fontos külügyi témákban folyatott nyílt vität, mint az orosz ellenzéki vezető, Borisz Nyemcov meggyilkolása és az oroszországi demokrácia helyzete, valamint az EU külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének éves jelentése. Az emberi jogok és a demokrácia helyzetéről a világban 2013-ban és az EU ezzel kapcsolatos politikájáról szóló vitában Tőkés László is felszólalt.

• **A Néppárti Politikai Csoport ülése.**

Március 12.

• **Az Európai Parlament Kisebbségi Frakcióközi Munkacsoportjának (Intergroup for Traditional Minorities, National Communities and Languages) ülése.** A Gál Kinga magyarországi, Nils Torvalds finnországi svéd és Jordi Sebastía spanyolországi katalán képviselők társelnökletével működő munkacsoport ez alkalommal az erdélyi származású elnök előterjesztésére és Tőkés László közreműködésével egyöntetűen állást foglalt a Székely Nemzeti Tanács által meghirdetett és marosvásárhelyi Székely Szabadság Napjára tervezett felvonulás román hatóságok általi törvénytelen és alkotmányellenes betiltása ügyében.

• **Az EP plenáris ülése**. Zárószavazások.

Március 16-17., Brüsszel

Március 16.

• **A Magyar Néppárti Küldöttség '48-as megemlékezése.** Március 15-i nemzeti ünnepünk alkalmából néppárti delegációnk évente műsoros megemlékezést szervez, melyre a brüsszeli/belgiumi magyarokat is meghívja. Az idei ünnepi hangverseny előadója Hegedűs Endre zongoraművész volt.

Március 17.

• **A Magyar Néppárti Küldöttség (Fidesz-KDNP) heti ülése.**

• **Az EP Emberi Jogi Szakbizottságának (DROI) ülése.** Eszmecsere Michel Forsttal, az ENSZ-nek az emberi jogokat védőkkel foglalkozó különleges képviselőjével, melynek rendjén Tőkés László, a bizottság alelnöke is felszólalt

Március 23-26., Brüsszel

Március 24.

• **Találkozó a brüsszeli tibeti iroda vezetőjével.** Tőkés László irodájában fogadta Tseten Samdup Chhoekyapát, a dalai láma képviselőjét, aki a tibeti nép romló helyzetéről és az emberi jogok súlyosbodó állapotáról számolt, erdélyi képviselőnk támogatását kérve igazságos küzdelmükhöz. Az EP tibeti munkacsoportjának sajnálatos megszűnte nyomán a továbblépés és a jövőbeni együttműködés konkrét lehetőségeit vették számba.

Chhoekyapa

Yunus

• **A Magyar Néppárti Küldöttség (Fidesz-KDNP) heti ülése.** Találkozás és eszmecsere Navracsics Tibor kulturális biztossal.

• **Rendkívüli vallásügyi konferencia az EP elnöksége szervezésében.** Az Európai Unió és az európai egyházak közötti intézményes párbeszéd keretében megrendezett magas szintű konferencia a vallási fundamentalizmus és a terrorizmus elleni küzdelem égető kérdéseivel foglalkozott.

• **Találkozó Muhámmád Junusz Nobel-díjas tudóssal**. A bangladeshi közgazdászt 2006-ban a szegénység leküzdéséért folytatott gazdaság- és társadalomszervező munkássága elismeréseképpen tüntették ki Nobel-békedíjjal. A találkozón részt vevők szolidaritásukról biztosították a tudós ellenzéki vezetőt és szegénységben, valamint jogfosztottságban élő népét.

• **Kerekasztal-megbeszélés Európa demográfiai változásairól.**

Március 25.

• **A Néppárti Politikai Csoport rendes ülése.**

• **Az EP plenáris ülése.** Viták és zárószavazások. Bár a parlament a plenáris üléseket havi rendszerességgel a franciaországi Strasbourgban tartja, szükség szerint, általában havonta egyszer Brüsszelben is összeül az európai törvényhozás ún. miniplenárisokon. Belgium fővárosa az EP többi tevékenyégének is állandó helyszíne.

AZ UNIÓ FŐVÁROSÁBAN NÉPSZERŰSÍTETTÉK TEMESVÁRT

Január 27-én „25 év szabadság” címen nyitottak meg kiállítást Brüsszelben, az Európai Parlament harmadik emeleti terében. Temesvár a 2021. év Európai Kulturális Fővárosa címre pályázik, a jelentkezést népszerűsítő akcióra jelentős temesvári delegáció érkezett Brüsszelbe, élén a polgármesterrel. A város közéletének több jelese, állami egyetemeinek rektorai, vállalkozók, ’89-es forradalmárok, önkormányzati vezetők és újságírók alkották a népes csapatot. A minőségi művészeti alkotások kedvelői Jecza Péter és Remus Irimescu szobrait, illetve Constintin Flondor festményei tekinthették meg az Európai Parlamentben.

A nagyszámú érdeklődőt vonzó kiállításmegnyitót Cristian Buşoi, a Nemzeti Liberális Párt temesvári kötődésű európai parlamenti képviselője nyitotta meg. Rajta kívül több romániai illetőségű EP-képviselő is eljött az eseményre, köztük Marian-Jean Marinescu (PDL), Theodor Stolojan (PDL), Daciana Sârbu (PSD), Sógor Csaba (RMDSZ) és nem utolsó sorban Tőkés László (Fidesz-KDNP), a temesvári forradalom kovásza, aki beszédet is mondott, bátorítva a város reprezentánsai és lakóit a kívánt cím elnyeréséhez.

Pánsípmuzsika mellett kóstolhatták meg a jelenlevők a kiállított hagyományos romániai ételeket, közben pedig Temesvár esélyeit latolgatták. Az Európa Kulturális Fővárosa címet az Európai Unió algoritmusa szerint 2021-ben Románia és Görögország egy-egy városa nyerheti el. A Bánság fővárosa számos komoly kulturális élettel és nem utolsósorban politikai befolyással bíró várossal versenyezhet, mint pl. Arad, Jászvásár, Kolozsvár, Krajova, de októberig akár Bukarest és Sepsiszentgyörgy, vagy más városok jelentkezése is szóba jöhet. A folyamat: a román Kulturális Minisztérium 2014. december 10-én jelentette be, hogy idén február 16-áig a minisztérium további információkat nyújt majd az érdekelt városok képviselői számára, akik október 10-ig adhatják be pályázatukat. Decemberig választják ki a legjobb jelentkezéseket, majd 2016 augusztusában véglegesítik az esélyesek listáját, a győztest jövő év végén nevezik meg hivatalosan.